

RUKOUSVIIKKO- LUKEMISET

3-11.12.2021

**”... Isän ... josta kaikki, millä isä on,
taivaissa ja maan päällä, saa
nimensä.” Ef. 3:14,15.**

Johdanto

”Sentähden minä notkistan polveni Isän edessä, josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä, että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen Henkensä kautta ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne, niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on, ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä; että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä. Mutta hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa, hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen.”

Tämä apostoli Paavalin rukous viittaa yksimielisyyteen Herran perheen jäseninä, jotka tunnustautuvat kuuluviksi Hänelle, joka on heidän Isänsä, Jeesukselle Kristukselle, joka on heidän Vapahtajansa ja Pyhälle Hengelle, joka on Jumalan läsnäolo heissä. Ihmiskunnalle vuodatettujen jumalallisten siunausten täyteys ja suuruus ylittää kaiken ihmisten kuvailukyvyyn, ymmärryksen ja määrän. Jumalallinen armo ja äärettömät kirkkauden rikkaudet annetaan, ja ne yhdistävät ”taivaallisen perheen”, lankeamattomat olennot ja ”maanpäällisen perheen”, langenneen ihmiskunnan. Usko ja rakkaus tekevät mahdolliseksi ymmärtää ja vastaanottaa nuo siunaukset, sillä Jumala tietää hyvin, minkä kanssa Hän on tekemisissä, kun kyseessä on heikko, syntinen ihmisluonto.

Ylevät hengelliset siunaukset, jotka sisältyvät apostolin rukoukseen, on tarkoitettu tuomaan ihminen Jumalan tasolle. Luoja haluaa ihmisen pääsevän perille Hänen suuresta rakkaudestaan sen leveydessä, pituudessa ja syvyydessä! Sanat, joita voimme käyttää rukouksen sisältämisestä käsitteistä, ovat voimallinen, rajaton, ylivertainen ja ajaton! Kautta aikakausien seurakuntaa, Kristuksen ruumista, jonka tarkoitus on ottaa vastaan, vahvistaa ja jakaa tätä pelastavaa rakkautta, on puhdistettu ja tehty kykeneväksi antamaan maailmalle elävää toivoa Hänen kirkkaudestaan, armostaan ja pikaisesta tulemuksestaan.

”Uskon kautta Kristukseen me tulemme kuninkaallisen perheen jäseniksi, Jumalan perillisiksi ja Jeesuksen Kristuksen kanssaperillisiksi. Kun katsomme Golgatalle ja näemme kuninkaallisen Kärsijän, joka ihmisen

luonnossa kantoi lain kirouksen, kaikki kansalliset ja lahkojen väliset erot häviävät; kaikki aseman ja kastien ylpeys katoaa. Valo, joka loistaa Jumalan valtaistuimelta Golgatan ristille, lopettaa ihmisten tekemät luokka- ja rotuerottelut. Jokaisesta yhteiskuntaluokasta tulevat ihmiset tulevat saman perheen jäseniksi, taivaallisen Kuninkaan lapsiksi, ei maallisen vallan kautta, vaan Jumalan rakkauden kautta, joka antoi Jeesuksen elämään köyhyudessa, kärsimyksessä ja nöyryytyksessä, kuolemaan häpeällisen ja tuskallisen kuoleman, jotta Hän voisi tuoda monia poikia ja tyttäriä kirkkauteen.

Ei kenenkään ihmisen asema, rajallinen viisaus, pätevyys eivätkä lahjoitukset määrittele hänen asemaansa Jumalan asteikolla. Ihmisten älykkyys, järki ja lahjakkuus ovat Jumalan lahjoja, joita tulee käyttää Hänen kunniaukseen, Hänen iankaikkisen valtakuntansa rakentamiseksi. Taivaan silmissä arvoa on hengellisellä ja siveellisellä luonteella, ja se selviytyy haudan yli ja kirkastuu kuolemattomuudessa halki ikuisten aikakausien. ...

Kaikki, jotka katsotaan arvollisiksi laskettaman taivaan Jumalan perheenjäseniksi, tunnistavat toisensa Jumalan pojiksi ja tyttäriksi. ... He tietävät, että heidän pitää pestä luonteensa vaatteet Hänen veressään saadakseen Isän hyväksynnän Hänen nimessään, jos haluavat olla kirkastetussa pyhien joukossa, puettuina vanhurskauden valkeisiin vaatteisiin.” –*Review and Herald*, December 22, 1891.

Rukousviikon tulisi olla tilaisuus uskoville tavata seurakunnissa, kotona tai virtuaalisesti. Tarkastelkaa jokaista lukemista kunnioituksella, halulla oppia ja aktiivisella osallistumisella rukousten ja aiheesta keskustelun kautta. Viimeinen sapatti on omistettu paastolle, rukoukselle ja antamiselle. Sen päivän lukemisen tulisi olla jumalanpalveluksen saarna, jonka jälkeen kootaan vuotuinen uhrilahja. Jokaisen antajan tulisi panna lahjansa kirjekuoreen, jonka päälle hän on kirjoittanut jonkun raamatunpaikan ilmaisemaan toivomustaan, kiitollisuutta ja ylistystä. Lahjat omistetaan pääkonferenssin vastualueella olevien uusien kenttien perustamiselle ja ylläpitämiselle. ”Hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen.”

Pääkonferenssin veljet ja sisaret

1. lukeminen, Perjantaina 3. joulukuuta

”... Isän ... Josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä.”

Ef. 3:14,15.

E.G. White

”Sentähden minä notkistan polveni Isän edessä, josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä, että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen Henkensä kautta.’ Ef. 3:14-16.

Hän [Kristus] julistaa: 'Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä'. Meidän etuoikeutenamme on vaatia itsellemme tätä rajatonta voimaa. Jumalan kirkkaus on Hänen luonteensa. Kun Mooses oli vuorella ja rukoili hartaasti Jumalaa, hän lausui: 'Anna minun siis nähdä sinun kirkkautesi'. Vastauksessa Jumala julisti: "'Minä annan kaiken ihanuuteni käydä sinun ohitsesi ja huudan nimen 'Herra' sinun edessäsi.' ...

Jumalan kirkkaus – Hänen luonteensa – ilmaistiin silloin. 'Ja Herra kulki hänen ohitsensa ja huusi: "Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa, joka pysyy armollisena tuhansille, joka antaa anteeksi pahat teot, rikokset ja synnit, mutta ei kuitenkaan jätä rankaisematta, vaan kostaa isien pahat teot lapsille ja lasten lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen.'

Tämä luonne ilmeni Kristuksen elämässä. Voidakseen oman esimerkkinsä kautta tuomita synnin lihassa, Hän otti pälleen syntisen lihan kaltaisuuden. Jatkuvasti Hän katseli Jumalan luonnetta; jatkuvasti Hän ilmaisi sitä luonnetta maailmalle. Kristus haluaa seuraajiansa ilmaisevan sitä samaa luonnetta elämässään.

Jumalan luonne

Hänen tarkoituksenaan on vielä nykyäänkin pyhittää ja puhdistaa seurakuntansa 'puhdistuen sen, vedellä pesten, sanan kautta, saadakseen asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä rypynyä eikä mitään muuta sellaista.' ... Kristus ei voisi pyytää mitään suurempaa lahjaa Isältään annettavaksi Häneen uskoville kuin Hänen ilmaisemansa luonne. Mikä laajuus sisältyykään Hänen pyyntöön! Mikä armon täyteys onkaan jokaisen Kristuksen seuraajan etuoikeutena saada!

Jumala työskentelee niiden kanssa, jotka edustavat oikein Hänen luonnettaan. Heidän kauttaan Hänen tahtonsa tapahtuu maan päällä, niinkuin se tapahtuu taivaassa. Pyhyys johtaa ihmisen olemaan hedelmällinen, tekemään runsaasti kaikkea hyvää. Se, jolla on Kristuksen mieli, ei väsy koskaan hyvän tekemisessä. Sen sijaan, että odottaisi ylennystä tässä elämässä, hän odottaa sitä aikaa, jolloin taivaan Majesteetti korottaa pyhitetyt valtaistuimelleen. ... Oi, kunpa me ymmärtäisimme täydellisemmin sitä kunniaa, jonka Kristus antaa meille! Pitämällä päällämme Hänen iestään ja oppimalla Hänestä, me tulemme Hänen kaltaisikseen toiveissa, sävyisyydessä, nöyryydessä ja luonteen suloisuudessa, ja yhdymme Hänen kanssaan antamaan ylistystä ja kunnioitusta Jumalalle korkeimpana.” –*The Signs of the Times*, September 3, 1902.

Tässä mainittu Jumalan voima on jotakin, mitä me jokainen voimme saavuttaa; mutta miten me saamme sen? Ehkä me olemme pimeydessä, tunnemme itsemme heikoiksi ja lannistuneiksi, ja meistä tuntuu, että Jumala ei rakasta meitä. Jos näin on, emme saa antaa valtaa tunteillemme; tunteilla ei ole mitään tekemistä tosiasioiden kanssa. Meidän tulee ottaa Jumalan sana sellaisena, kuin se on kirjoitettu, ja Kristuksen sanat sellaisina, kuin Hän on lausunut ne.

Kuulkaa nämä Vapahtajamme sanat: 'Sentähden on jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi. Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu.' Meidän jokaisen etuoikeus on rakentaa Iankaikkiselle Kalliolle, niin me emme häpäise Jumalaa emmekä sanoillamme tai teoillamme joudu kauaksi Kristuksesta. ...

Kun olet heittäytynyt Jumalan armon varaan ja luottanut Hänen sanaansa, ja kun silloin vihollinen tulee osoittaen sinun virheitäsi ja epäonnistuisiasi, ja sanoo, että et ole sen parempi kuin ennen Herran etsimistä, voit osoittaa Jeesusta ja toistaa Hänen lupauksiaan ja kertoa, mitä Hän on sinun hyväksesi tehnyt.

Apostoli jatkaa: 'Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne, niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on, ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä; että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.' Kun tämä jumalallinen täyteys on asetettu meidän saatavillemme, kuinka helposti me saammekaan tyydytyksen. Me olemme tottuneet ajattelemaan, että se riittää,

kun meillä on tieto totuudesta ilmians en pyhittäväää voimaa. Pieni siemaus elämän lähteestä sammuttaa meidän janomme. Emme tule yhä uudestaan juomaan. Mutta se ei ole Jumalan mielen mukaista. Meidän sielujemme tulisi jatkuvasti janota elämän vettä. Meidän sydämemme tulisi jatkuvasti etsiä Kristusta, kaivaten yhteyttä Häneen. Se on vanhurskauden isoamista ja janoamista, mikä antaa meille täyden mitan Hänen armoaan.

Vaelsi Jumalan yhteydessä

Eenok 'vaelsi Jumalan yhteydessä'; mutta kuinka hän pääsi tähän suloiseen läheisyyteen? Pitämällä ajatukset Jumalasta aina mielessään. Ulos mennessään ja sisään tullessaan hän mietiskeli jumalallisen luonteen hyvyttä, täydellisyyttä ja ihanuutta. Ja kun hän näin vaelsi, hänet muutettiin Herransa kuvan kaltaiseksi; sillä katsomalla me muutamme.” –*The Signs of the Times*, August 18, 1887.

”Seurakunnassa virkailijat on nimitetty Jumalan työvereiksi Kristuksen ruumiin rakentumiseksi. Äidit ja isät, jotka ovat Jumalan sanan tekijöitä, ovat osa Kristuksen ruumista. He ravitsevat ja kehottavat lapsiaan sopusoinnussa Jumalan sanan kanssa, kasvattaen pienen armeijan, joka seisoo Kristuksen lipun alla. He ovat Jumalan todistajia, osoittaen maailmalle, että Pyhä Henki johtaa heitä. Kristus on heidän esikuvansa, ja he kasvattavat lapsensa tuntemaan Jumalan.

Rukouksessaan, jonka Kristus lausui opetuslastensa puolesta juuri ennen, kuin Hänet kavallettiin ja ristiinnaulittiin, Hän sanoi: 'Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.' (Joh. 17:3). Eikö jokaisen perheen maan päällä tulisi olla vertauskuva taivaallisesta perheestä? Eikö joaisesta kodista pitäisikin kuulua kiitos- ja ylistyslauluja?

Ihmisperhe

Perhe, jonka jäsenet rakastavat Jumalaa ja toisiaan, jotka eivät loukkaannu, jotka ovat kärsivällisiä, pitkämielisiä ja ystävällisiä, kuvaa ylhäällä olevaa perhettä. Sen jäsenet ymmärtävät, että he ovat osa suurta taivaallista perhettä. He ovat oppineet olemaan riippuvaisia toisistaan, ja siten luottamaan suureen seurakunnan Päähän. Jos yksi sellaisen perheen jäsen kärsii, kaikki muutkin kärsivät. Yhden kärsimys aiheuttaa kärsimystä toisissakin. Sen tulisi opettaa nuoria pitämään huolta ruumiistaan ja rukoilemaan terveytensä säilymisen puolesta, koska heidän kärsiessään jostain sairaudesta, koko perhe kärsii

mukana.

Ne miehet ja naiset, jotka ovat luajsti päättäneet palvella Jumalaa, pyrkivät ohjaamaan perhettään niin, että he edustaisivat oikein Kristuksen uskontoa. Lapsia opetetaan olemaan siistejä ja hyödyllisiä, jakamaan kodin taakat niin, että vanhempien ei tarvitse kantaa sellaista, minkä he pystyvät kantamaan. Siten monien äitien ja isien elämä helpottuu paljon. Koko perhe jakaa siunaukset, jotka tulevat sen jäsenten avuliaisuudesta.

Miksi vanhemmat eivät tule sellaisina kuin ovat, pyytäen Hänen anteeksiantavaa armoaan ja parantavaa voimaansa? Miksi he eivät hartaasti pyydä saada niitä kykyjä, jotka tekevät heidät kykeneviksi hallitsemaan perhettään oikein... Jumalalta ryöstetään, jos miehet ja naiset eivät ole yhteydessä Häneen, niin että Pyhä Henki voisi hallita heidän mieltään, sieluaan ja voimiaan. Täällä alhaalla olevan perheen tulisi tehdä yhteistyötä täydellisessä sopusoinnussa Jumalan nimittämien välikappaleiden kanssa, jotta ihmisen luonne muotoutuisi jumalallisen kuvan kaltaiseksi.” –*Manuscript 1*, January 19, 1899.

Jumalan lapsia

”Sen hinnan, joka lunastuksestamme maksettiin, sen äärettömän uhrin, jonka taivaallinen Isämme antoi luovuttaessaan Poikansa meidän tähtemme, tulisi antaa meille ylevä käsitys siitä, mitä meistä voi tulla Kristuksen kautta. Kun innoitettu apostoli Johannes tarkasteli sen rakkauden korkeutta, syvyyttä ja leveyttä, jota Isä tuntee tuhoutuvaa ihmissukua kohtaan, hän oli täynnä ihmetystä ja kunnioitusta; ja kykenemättä löytämään sopivia sanoja, joilla olisi ilmaissut tämän rakkauden suuruuden ja hellyyden, hän kehotti maailmaa tutkimaan sitä itse. »Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi» (1 Joh. 3: 1). Minkä arvon tämä antaakaan ihmiselle! Rikkomuksen tähden ihmislapset tulevat saatanan alaisiksi. Uskomalla Kristuksen sovitusuhriin Aadamin lapset voivat tulla Jumalan lapsiksi. Ihmiseksi tulemisellaan Kristus ylentää ihmiskunnan. Langenneet ihmiset tulevat asemaan, jossa he, olemalla yhteydessä Kristukseen, todella ovat arvollisia kantamaan »Jumalan lasten» nimeä.

Tällainen rakkaus on vailla vertaa. Taivaallisen Kuninkaan lapsia! Mikä kallisarvoinen lupaus! Miten syvällistä ajateltavaa! Jumalan verraton rakkaus maailmaa kohtaan, joka ei rakastanut häntä! Tällä ajatuksella on nöyryyttävä vaikutus sieluun, ja se vangitsee mielen kuuliaiseksi Jumalan tahdolle. Mitä enemmän tutkimme Jumalan luonnetta ristin valossa, sitä paremmin näemme,

miten armo, hellyys ja anteeksiantavaisuus yhdistyvät oikeuteen ja vanhurskauteen, ja sitä selkeämmin havaitsemme lukemattomia todisteita äärettömästä rakkaudesta ja lempeästä säälistä, joka on suurempi kuin äidin kaihoisa myötätunto tottelematonta lastaan kohtaan ” TKL. s. 10,11.

”Jumalan sydän on hänen maallisia lapsiansa kohtaan täynnä rakkautta, joka on kuolemaa väkevämpi. Luovuttaessaan Poikansa hän on vuodattanut meille koko taivaan yhdessä lahjassa. Vapahtajan elämä ja kuolema ja välitystyö, enkelien palvelus, Hengen vetoamukset, Isän toiminta kaiken yllä ja kaiken välityksellä, taivaallisten olentojen herpaantumaton kiinnostus - kaikki tämä tapahtuu ihmisen lunastuksen hyväksi.

Oi, ajatelkaamme sitä hämmästyttävää uhria, joka on annettu meidän tähtemme! Pyrkikäämme arvostamaan sitä työtä ja niitä ponnistuksia, joita taivas uhraa kadotettujen pelastamiseksi ja tuomiseksi takaisin Isän huoneeseen.... Käyttäkäämme hyväksemme niitä keinoja, jotka on hankittu meille sitä varten, että muuttuisimme hänen kaltaisikseen.” TKL. s. 16.

”Kristuksen kautta kaikkein pyhimmän kätkeyty kirkkaus paljastettiin. Hän kärsi kuoleman jokaisen ihmisen puolesta, ja sen uhrin kautta ihmislapset saattoivat tulla Jumalan lapsiksi. Katsellen kuin kuvastimesta Herran kirkkautta, Kristukseen uskovat muutettaisiin saman kuvan kaltaisiksi, kirkkaudesta kirkkauteen. Armoistuin, jonka yllä Jumalan kirkkaus lepäsi kaikkein pyhimmässä, on avattu kaikille, jotka ottavat Kristuksen vastaan syntien sovituksena, ja tämän välitystyön kautta heidät tuodaan Jumalan yhteyteen. Esirippu on reväisty kahtia, eri osastojen väliset väliseinät on purettu, seremonialaki poistettu. Hänen verensä ansiosta vihollisuus on pyyhitty pois.” –Letter 230, 1907.

”Yksinkertainen kertomus Kristuksen rististä, Hänen kärsimyksistään ja kuolemastaan maailman hyväksi, Hänen ylösnousemuksestaan ja taivaaseenastumisestaan, Hänen välitystyöstänsä syntisten hyväksi Isän edessä, murtaa ja saa kovan ja syntisen sydämen alistumaan ja tuo syntisen katumukseen. Pyhä Henki esittää asiat hänelle uudessa valossa, ja syntinen käsittää, että synnin täytyy olla hirvittävän paha asia, kun sen sovittamiseksi vaadittiin niin kallis uhri. ... Kuinka vakava asia synti onkaan, kun mikään vähempi kuin Jumalan Pojan kuolema ei riittänyt säästämään ihmistä syyllisyytensä seurauksilta. Miksi tämä tehtiin ihmisen hyväksi? Koska Jumala rakasti häntä eikä halunnut yhdenkään joutuvan kadotukseen, vaan että kaikki tulisivat katumukseen, uskoisivat Jeesukseen henkilökohtaisena Vapahtajanaan ja saisivat iankaikkisen elämän.” –The Youth’s Instructor,

January 19, 1893.

Uskonto koostuu Kristuksen sanojen tekemisestä; ei sillä, että ansaitsisimme Jumalan mielisuosion, vaan me olemme saaneet täysin ansiottomina Hänen rakkautensa lahjan. Kristus ei ole asettanut ihmisen pelastusta vain tunnustuksen varaan, vaan uskon, joka näkyy vanhurskauden tekoina. 'Kaikki, joita Jumalan Henki johtaa, ovat Jumalan lapsia.' (Room. 8:14). Eivät ne, joiden sydäntä Henki on koskettanut, eivät ne, jotka silloin tällöin antautuvat sen vaikutuksen alle, vaan ne, joita Henki johtaa, ovat Jumalan lapsia. Jumalan sanasta eläminen tarkoittaa Hänelle antautumista koko elämän ajan.” –The Review & Herald, December 31, 1908.

”Meidän tulee olla Jumalan poikia ja tyttäriä, kasvaen pyhäksi temppeleiksi Herrassa. 'Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus,' (Ef. 2:19,20). Tämä on meidän etuoikeutemme...” –The Review & Herald, March 19, 1895. Aamen.

2. lukeminen, Sapattina 4. joulukuuta

”Perhe taivaassa”

A. Di Franca

Alkuperä paratiisissa

Perheen alkuperä on paratiisissa, rauhan, sopusoinnun ja onnen tyyssijassa. Sellaisena perhe on osa jumalallista luomusta ja heijastaa Jumalan suunnitelman ja teon ihanteita. Kaikki muut olennot luotiin pareittain – uros ja naaras – niin että ne voisivat elää yhdessä ja lisääntyä. Kun Jumala oli tuonut ne Aadamille nimettäväksi, ”Ja Herra Jumala sanoi: ”Ei ole ihmisen hyvä olla yksinensä, minä teen hänelle avun, joka on hänelle sopiva.” 1. Moos. 2:18. Jumala olisi voinut luoda tämän avun samalla tavoin, kuin Hän loi miehen maan tomusta. Mutta Hänen suunnitelmansa oli erilainen; miehen kumppanin piti tulla miehestä itsestään. ”Niin Herra Jumala vaivutti ihmisen raskaaseen uneen, ja kun hän nukkui, otti hän yhden hänen kylkiluistaan ja täytti sen paikan lihalla. Ja Herra Jumala rakensi vaimon siitä kylkiluusta, jonka hän oli ottanut miehestä, ja toi hänet miehen luo.” 1. Moos. 2:21, 22.

Toisella ihmisellä oli siten sama luonto ja arvokkuus kuin miehellä. Hänkin oli täydellinen ja jalo, heijastaen Jumalan pyhää kuvaa ja kaltaisuutta. Siksi

Aadam hänet nähdessään ”sanoi: 'Tämä on nyt luu minun luistani ja liha minun lihastani; hän kutsuttakoon miehettäreksi, sillä hän on miehestä otettu'. Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja he tulevat yhdeksi lihaksi.” 1. Moos. 2:23,24. Tämä ihana tapahtuma tapahtui maanpäällisessä paratiisissa, missä vallitsi suuri seesteisyys ja onni, niinpä perhe sai alkunsa ihanteellisessa ympäristössä nauttiakseen yhdessäolosta ja toistensa palvelemisesta ja jatkaakseen luomistyötä eläinten kanssa.

Valitettavasti synnin tulo ei muuttanut ainoastaan Jumalan suunnitelmaa vaan myös ihmisen luontoa siinä kohdin, että miehen ja vaimon suhdetta ei aina voi kuvailla toisiaan tukevaksi vaan toisiaan vastaan olevaksi. 1. Moos. 3:11-13. Ajan myötä ristiriidat ja ongelmat tulivat myös lasten väliseksi (1. Moos. 4) ja myös lasten ja vanhempien väliseksi. 1. Moos. 26:34,35. Sitten ilmapiiri monissa perheissä ei ollut enää sellainen kuin paratiisissa.

Mitä perhe edustaa

Historia osoittaa, että taivaallinen rakkaus ihmisten sydämissä kylmeni, ja sen tilalle tuli avioerot ja jopa moniavioisuus, mutta Jumalan suunnitelma ihmisperheestä ei muuttunut. Hänen silmissään ja Raamatussa mies, vaimo ja lapset olivat vertauskuva Jumalasta ja Hänen kansastaan. Raamatussa on paikkoja, joissa Jumala esittää itsensä Kihlattuna tai Ylkänä, joka rakastaa morsiantaan. ”Sillä niinkuin nuori mies ottaa neitsyen avioksi, niin sinun lapsesi ottavat sinut omaksensa; ja niinkuin ylkä iloitsee morsiamesta, niin sinun Jumalasi iloitsee sinusta.” ”Ja minä kihlaan sinut itselleni ikiajoiksi, kihlaan sinut itselleni vanhurskaudella ja tuomiolla, armolla ja laupeudella, kihlaan sinut itselleni uskollisuudella, ja sinä olet tunteva Herran.” Jes. 62:5; Hoos. 2:19,20.

Toisissa paikoissa Hän on luvannut rakastavana Isänä lapsiaan kohtaan: ”Minä olen oleva hänen isänsä, ja hän on oleva minun poikani; ja armoani minä en ota häneltä pois, niinkuin otin siltä, joka oli sinun edelläsi.” ”Ja hän sanoi minulle: 'Sinun poikasi Salomo on rakentava minun temppelini ja esikartanoni; sillä minä olen valinnut hänet pojakseni ja minä olen oleva hänen isänsä.’ ”Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä.” 1. Aikak. 17:13; 28:6; Ps. 103:13.

Nämä kuvaukset esittävät jumalallista rakkautta, sopuointua ja palvelualltiutta, minkä tulee olla luonteenomaista perheidemme elämälle. Onko meidän perheissämme tällaista, rakkaat veljet ja sisaret? Voimmeko sanoa, että meidän elämämme isinä on ilmausta Jumalan rakkaudesta, ja että

ne todella kuvaavat Jumalan rakkautta ja uhrautumista? Ja rakkaat sisaret, voitteko sanoa, että jatkuvasti koette vaimoina ja äiteinä heijastavanne sitä rakkautta, joka Jumalalla on teitä kohtaan? Älkäämme ottako heikkoja miehiä ja naisia esimerkiksi, mitä tulee perheenjäsenten välisiin suhteisiin, vaan taivaallinen Isämme, jonka rakkaus on ikuista. ”... ”Iankaikkisella rakkaudella minä olen sinua rakastanut, sentähden minä olen vetänyt sinua puoleeni armosta.” Jer. 31:3.

Lämpimät ajatukset Jumalan rakkaudesta eivät näy vain Vanhassa testamentissa; samankaltaisia näkymiä kristillisestä perheestä on myös Uudessa testamentissa. Mies kuvaa Herraa, ja vaimo on vertauskuva seurakunnasta.

”Vaimot, olkaa omille miehille alamaiset niinkuin Herralle; sillä mies on vaimon pää, niinkuin myös Kristus on seurakunnan pää, hän, ruumiin vapahtaja. Mutta niinkuin seurakunta on Kristukselle alamainen, niin olkoot vaimotkin miehillensä kaikessa alamaiset. Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen, vedellä pesten, sanan kautta, saadakseen asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton. Samalla tavoin tulee myös miesten rakastaa vaimojansa niinkuin omia ruumiitaan; joka rakastaa vaimoansa, hän rakastaa itseänsä. Sillä eihän kukaan koskaan ole vihannut omaa lihaansa, vaan hän ravitsee ja vaalii sitä, niinkuin Kristuskin seurakuntaa, sillä me olemme hänen ruumiinsa jäseniä. Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liityköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi. Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa. Mutta myös teistä kukin kohdaltaan rakastakoon vaimoan niinkuin itseänsä; mutta vaimo kunnioittakoon miestänsä.” Ef. 5:22-33.

Emme saa unohtaa sitä ylevää ja kaunista tosiasiaa, että Jumalan perheen jäsenet esitetään Hänelle kihlattuina kuin puhtaat neitsyet. ”Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; minähän olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen.” 2. Kor. 11:2. Paratiisin kuvauksessa Vanhassa ja Uudessa testamentissa sekä Raamatun viimeisessä kirjassa, Ilmestyskirjassa, avioliitto ja perhe edelleen kuvaa suhdetta Kristuksen ja Hänen seurakuntansa välillä. ”Ja minä kuulin ikäänkuin kansan paljouden äänen ja ikäänkuin paljojen vetten pauhinan ja ikäänkuin suuren ukkosenjylinän sanovan: ”Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen. Iloitkaamme

ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut. Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus.” Ilm. 19:6-8.

Muistakaamme, kuinka korkealle Jumala arvostaa perheen ja perhesiteet, ja päättäkäämme Hänen armonsa avulla arvostaa niitä yhtä korkealle päivittäisessä elämässämme. Jos teemme niin, Herra suojelee meidän avioliittojamme ja perheitämme pahan ansoilta. Me emme joudu kohtaamaan pettymyksiä tai katkeruutta emmekä pettämistä ja eroa; vaan me valmistaudumme elämään yhdessä taivaan iankaikkisessa valtakunnassa.

”Jumala on tarkoittanut maalliset perheet taivaallisen perheen vertauskuvaksi. Kristilliset kodit ovat Jumalan suunnitelman mukaisesti perustettuina ja hoidettuina hänen tehokkaimpia välikappaleitaan kristillisen luonteen muovaamisessa ja hänen työnsä eteenpäin viemisessä.” Ta. 3, s. 59.

”Ainoastaan Kristuksen armo voi tehdä avioliitosta sellaisen miksi Jumala on sen suunnitellut - ihmiskunnan siunaukseksi ja rakennukseksi. Täten maailmassa elävät perheet, joita rauha ja rakkaus yhdistävät, voivat edustaa taivaallista perhettä.” Vs. s. 75.

Perheenjäsenet tunnetaan

Surullista kyllä, sairaus ja kuolema erottavat rakkaat puoliset ja perheenjäsenet; mutta se ei ole loppu. Kuolema ja ylösnousemus eivät muuta ihmisen identiteettiä; kaikki tunnistavat toisensa ja perheenjäsenensä Siihen liittyen Profetian Henki kirjoittaa: ”Jeesuksen ylösnousemus kuvasi kaikkien Hänessä nukkuvien lopullista ylösnousemusta. Ylösnousseen Vapahtajan kasvot, Hänen käytöksensä ja puheensa olivat tuttuja Hänen opetuslapsilleen. Kuten Jeesus nousi kuolleista, niin nekin, jotka nukkuvat Hänessä, tulevat nousemaan jälleen. Me tulemme tuntemaan ystävämme, kuten opetuslapset tunsivat Jeesuksen. He ovat voineet tässä ajallisessa elämässä olla vajavaisia, sairaita tai viallisia, ja he nousevat ylös täysin terveinä ja sopusuhtaisina, mutta kirkastettuinaakin he ovat selvästi tunnettavissa. Silloin me tulemme tuntemaan täydellisesti, niinkuin meidät itsemmekin täydellisesti tunnetaan. (1 Kor. 13: 12.)” AT. s. 770,771.

”Sitten Jeesuksen hopeinen pasuuna soi, kun Hän laskeutui pilven päällä, tulenliekkien keskellä. Hän katsoi nukkuvien pyhien hautoja ja kohotti sitten katseensa ja kätensä taivasta kohti ja huusi: 'Herätkää, herätkää, herätkää te, jotka nukutte maan tomussa, ja nouskaa ylös!' Sitten tuli valtava maanjäristys.

Haudat aukenivat ja kuolleet tulivat esiin puettuina kuolemattomuudella. Nuo 144 000 huusivat: 'Halleluja!' kun he tunnistivat ystävänsä, jotka kuolema oli heiltä vienyttä, ja samalla hetkellä meidät muutettiin ja otettiin yhdessä heidän kanssaan kohtaamaan Herraa pilvissä.” –Testimonies for the Church, vol. 1, p. 60.

”Pyhät enkelit kantavat pienet lapset heidän äitiensä syliin. Ystävät, jotka ovat kauan olleet kuoleman erottamina, yhtyvät, eivätkä koskaan enää eroa, vaan ilolauluja laulaen nousevat yhdessä ylös Jumalan kaupunkiin.” ST. s. 624.

Kuolema ei poista perhesuhteita

Ylösnousemus ei muuta perhesuhteita; se ei katkaise sitä ihmeellistä sidettä, joka yhdistää Jumalan lapset perheeksi. Sopusointuinen, yhdistynyt perhe täällä maan päällä on yhdistyneenä ja onnellisena taivaassa.

Israelissa oli usko ylösnousemukseen ja avioparin uudelleen yhdistymiseen, mutta sattuokset kyseenalaistivat ylösnousemuksen. He esittivät kantansa Jeesukselle viitaten erään naisen tapaukseen, joka oli ollut naimisissa seitsemän kertaa, koska hänen miehensä kuolivat toinen toisensa jälkeen. He kysyivät: ”Kenen vaimo noista seitsemästä hän siis ylösnousemuksessa on oleva?” Matt. 22:28. Jeesus vastasi korjaten tiettyjä väärä käsityksiä, mutta Hän ei opettanut, että perhesiteet katkeaisivat.

Luemme Profetian Hengestä: ”Me rukoilemme teidän ja teidän pienokaistenne puolesta, että kärsivällisesti pidätte katseenne ja askeleenne taivasta kohti. Me rukoilemme, että teillä olisi hyvä vaikutus johtaessanne pienokaisianne, että yhdessä heidän kanssaan saisitte elämän kruunun ja että kodissa ylhäällä, jota meille nyt valmistetaan, sinä ja sinun vaimosi ja lapsesi voisitte olla onnellisesti uudelleen yhdistynyt perhe, jonka ei koskaan enää tarvitse erota.” –Selected Messages, book 2, pp. 262, 263.

”Se [avioliittoon vihkiminen] on Jumalan asettama toimitus, johon on suhtauduttava erittäin vakavasti. Vaikka perhesuhde solmitaan täällä alhaalla, sen tulee ilmentää osapuolten tulevaisuutta taivaallisena perheenä. Jumalan kunnia tulee aina asettaa etusijalle.” KI. s. 91.

”Minä kehotan, että F ja muut lapset valmistautuisivat kohtaamaan Jeesuksen, niin sitten he saavat nähdä jälleen äitinsä, eikä heidän tarvitse enää koskaan erota.” –Selected Messages, book 2, p. 263.

”Kun meidän ystävämme menevät hautaan, he ovat meistä kauniita. Me saatamme saattaa isämme tai äitimme hautaan; kun he nousevat ylös, nuo rypyt ovat lähteneet, mutta muoto on sama, ja me tunnemme heidät...” –In

Ei uusia avioliittoja eikä sukupolvia

Se tosiasia, että ylösnousemuksen jälkeen perheet yhdistyvät, merkitsee, että aiemmat perhesiteet eivät häviä, vaan ne ovat edelleen olemassa. Mutta tämän ei pidä johtaa ihmistä uskomaan, että lunastetut edelleen solmisivat avioliittoja ja saisivat lisää lapsia. Keskustelussaan saddukeusten kanssa Herra teki sen selväksi, sillä Hän sanoi: ”Sillä ylösnousemuksessa ei naida eikä mennä miehelle; vaan he ovat niinkuin enkelit taivaassa.” Matt. 22:30. Saman asian luemme todistuksista: ”Nykyään on ihmisiä, jotka ilmaisevat uskonsa, että uudessa maassa solmittaisiin avioliittoja ja lapsia syntyisi, mutta ne, jotka uskovat Raamattuun, eivät voi hyväksyä tällaista oppia. Oppi siitä, että lapsia syntyisi uudessa maassa, ei ole osa 'varmaa profetian sanaa'. Kristuksen sanat ovat liian selkeät, jotta ne voitaisiin ymmärtää väärin. Niiden pitäisi hiljentää ainiaksi kysymys avioliitoista ja lasten syntymistä uudessa maassa. Eivät ne, jotka on herätetty kuolleista, eivätkä ne, jotka muutetaan kuolemaa näkemättä, mene naimisiin. He ovat kuin Jumalan enkelit, kuninkaallisen perheen jäseniä.” –Medical Ministry, pp. 99, 100.

Perhe taivaassa

”Silloin minä olen tunteva täydellisesti, niinkuin minut itsenikin täydellisesti tunnetaan.” Rakkautta ja myötätuntoa, jotka Jumala itse on sieluun istuttanut, voidaan siellä osoittaa mitä aidoimmalla ja suloisimmalla tavalla. Puhdas yhteiskunta pyhine olentoineen, sopusointuinen seurustelu pyhien enkelien ja kaikkien aikojen uskollisten kanssa, jotka ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä, ja ne pyhät siteet, jotka liittävät yhteen taivaissa ja maan päällä olevan perheen - -, kaikki nämä osaltaan lisäävät pelastettujen onnea.” KI. s. 515,516.

Mitä meidän tulisi tehdä, jos haluamme olla yhdessä rakkaittemme kanssa ikuisesti? Mitä molemminpuolista huomiota ja hellyyttä meidän tulisi harjoittaa päivittäin? Mitä ponnisteluita meidän tulisi tehdä, niin että perheen ilmapiiri vastaisi taivaallista perhettä? ”Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä,” ”voidakseen ohjata nuoria vaimoja rakastamaan miehiänsä ja lapsiansa,” ”Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset kaikessa, sillä se on otollista Herrassa.” Ef. 5:25; Tiit. 2:4; Kol. 3:20.

”Vain Kristuksen läsnäolo voi tehdä ihmiset onnellisiksi. Kristus voi muuttaa

kaikki tämän maailman vedet taivaan viiniksi. Silloin kodista tulee autuas Eeden, kaunis vertauskuva taivaallisesta perheestä....

Jumala haluaisi perheittemme olevan esikuvia taivaallisesta perheestä. Muistakoot vanhemmat ja lapset tämän joka päivä ja suhtautukoot toisiinsa kuten Jumalan perheen jäseniin. Silloin heidän elämänsä tulee olemaan maailmalle esimerkkinä Jumalaa rakastavasta ja hänen käskyjään noudattavasta perheestä. Kristus tulee kirkastetuksi; hänen rauhansa, armonsa ja rakkautensa leviää hyvän tuoksun tavoin koko perhepiiriin. Isän ja äidin osuus on tässä merkittävä. Heidän tulee pitää hyvä kuri lujin, ystävällisin ottein, ja heidän tulee pyrkiä vakavasti pitämään yllä järjestystä ja nuhteettomuutta perhepiirissä, jotta taivaan enkelit kaipaisivat päästä tuomaan sinne rauhaa ja hyvää henkeä....

Isät ja äidit, jotka asettavat Jumalan ensimmäiselle sijalle kodissaan ja jotka opettavat lapsilleen, että Herran pelko on viisauden alku, kirkastavat Jumalaa enkelien ja ihmisten edessä. He tekevät sen osoittamalla maailmalle, että heidän kotinsa on paikka, jossa vallitsee hyvä kuri ja järjestys, jossa rakastetaan ja totellaan Jumalaa eikä kapinoida häntä vastaan. Kristus ei ole vieras heidän kodissaan; hänen nimensä on heille tuttu, sitä kunnioitetaan ja tehdään tunnetuksi. Enkelit viihtyvät kodissa, jonka ylin johtaja on Jumala ja jossa lapset on opetettu kunnioittamaan uskontoa, Raamattua ja Luojaansa. Sellaiset perheet voivat vedota lupaukseen: "Minä kunnioitan niitä, jotka minua kunnioittavat" (1 Sam. 2: 30). Kun isä lähtee sellaisesta kodista jokapäiväisiin tehtäviinsä, seurustelu Jumalan kanssa on tehnyt hänen mielensä herkäksi ja nöyräksi." KI. s. 25, 15, 24.

"Me haluamme olla valmiit kohtaamaan nämä rakkaat ystävät, kun he ylönousemuksen aamuna heräävät. ... Pidämmekö kiinni toivosta, joka meille on evankeliumissa annettu, että me tulemme Hänen kaltaisikseen, sillä saamme nähdä Hänet sellaisena kuin Hän on?" –In Heavenly Places, p. 353.

Antakoon Herra meille erityisen armonsa tehdä kaikki voitavamme, että perheemme olisivat yhtenäisiä, Hänelle uskollisia, ja täydellisessä sopusoinnussa, niin että täällä alhaalla oleva ilo ja onni ei päättyisi, vaan jatkuisi ja tulisi täydelliseksi taivaassa. Antakoon Hän meille rakkauden ja hellyyden Henkeään, niin että meidän perheemme maan päällä olisi kuva taivaallisesta perheestä. Aamen.

3. lukeminen Sunnuntaina 5. joulukuuta

”Perhe maan päällä”

Ef. 3:15.

R. Orce Sotomayor

”Ja Herra sanoi Abramille: ”Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan. Niin minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi. Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä.” 1. Moos. 12:1-3.

Jumalan kutsu Aabrahamille, ollen erityinen ja historiallinen, on kaikunut vuosituhansien ajan, eikä ainoastaan tärkeytensä vuoksi, vaan erityisesti hengellisyytensä ja innoituksensa tähden jokaiselle ihmiselle ja perheelle maan päällä. Se sisälsi käsky, henkisen haasteen, siunauksen, menestyksen ja ainutlaatuisen hengellisen kokemuksen, jotka kaikki ovat hyvin oleellisia asioita ihmisen merkitykselliselle olemassaololle.

Kuuluminen

”Jumalan kutsu tuli Aabrahamille: 'Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.' Jotta Jumala saattoi tehdä hänet kykeneväksi tähän suureen työhön pyhien ennustusten säilyttäjänä, Aabrahamin täytyi erota siihenastisen elämänsä yhteyksistä. Suvun ja ystävien vaikutus häiritsisi sitä koulutusta, jonka Herra suunnitteli antavansa palvelijalleen. Nyt kun Aabraham oli erityisessä mielessä yhteydessä taivaaseen, hänen täytyi asua muukalaisten keskellä. Hänen luonteensa täytyi olla erityinen eroten maailmasta. Hän ei olisi voinut selittää tekemisensä suuntaa, niin että hänen ystävänsä olisivat sen ymmärtäneet. Hengelliset asiat ymmärretään hengellisesti, eivätkä hänen epäjumalanpalvelukseen taipuvaliset sukulaisensa olisi ymmärtäneet hänen vaikuttimiaan ja tekojaan. 'Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.' Hepr. 11:8” –Daughters of God, p. 24.

On merkittävää, että Aabrahamin täytyi lähteä asuinsijoiltaan ja erottautua kaikesta ja kaikista, jotka voisivat vaikuttaa hänen uskollisuuteensa ja kuuliaisuuteensa Jumalaa kohtaan. 'Ja Joosua sanoi koko kansalle: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Tuolla puolella Eufirat-virran asuivat muinoin teidän isänne, myös Terah, Aabrahamin ja Naahorin isä, ja he palvelivat muita

jumalia. Mutta minä otin teidän isänne Aabrahamin tuolta puolelta virran ja kuljetin häntä kautta koko Kanaanin maan ja tein hänen jälkeläisensä lukuisiksi ja annoin hänelle Iisakin.' Joos. 24:2,3. Tavat, vaikutus, arvot, prioriteetit, perinteet, sidokset ja esi-isät vaikuttavat meidän elämäämme huomaamattomalla, mutta kuitenkin elämäämme muokkaavalla tavalla, siksi on ehdottoman tärkeää erottautua kaikesta, mikä estää uskollisen kuuliaisuuden Jumalalle. Muuttujat, jotka määrittelevät yksilön ainutlaatuisen identiteetin, täytyy määritellä uudelleen, jotta hänen olisi mahdollista kuulua Jumalalle hänen Isänään sopusoinnussa Hänen jumalallisten periaatteidensa ja suunnitelmiansa kanssa. Apostoli Paavali ilmaisee tämän tarpeen: 'Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin.' Fil. 3:13. Tiitus 3:3 kuvailee synnillistä elämää, josta täytyy irtautua: 'Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyksissä, moninaisten himojen ja hekumain orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme.' Mutta kun ihminen on alkanut kuulua Jumalalle, hänestä sanotaan: 'Mutta uskon tultua... te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa.' Ajatus Jumalalle kuulumisesta edistää varmuutta, että ihminen on osa Jumalan suurta suunnitelmaa ja antaa elämäntarkoitukselle merkitystä ja arvoa, johtaen onnellisuuteen, palvelemaan toisia ja ihaniin siunauksiin. 'Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeleksi Herrassa; ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä.' Ef. 2:19-22.

Tarkoitus

Eräs kiinalainen nainen, joka oli juuri oppinut lukemaan, rukoili: ”Herra, menemme työskentelemään monien ihmisten keskuuteen, jotka eivät osaa lukea. Tee meidän elämästämme avoin Raamattu, jotta ne, jotka eivät pysty lukemaan Kirjaa, voisivat lukea sitä meissä.”

Kun ihmisen identiteetti on muuttunut ”Jumalasta syntyneeksi” (Joh. 1:13), uusi merkitys ja lupaus tulevat osaksi hänen olemustaan: ”Niin minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi.” Kasvu, laajeneminen ja hyväntahtoisuus kuvaavat tätä toista pilaria sen ihmisen vakaassa elämässä, joka on otettu Jumalan

perheeseen maan päällä, jumalisuuden ja rajattomuuden kanssa.

”Aabrahamin vankkumaton kuuliaisuus oli yksi huomiotaherättävin ilmentymä uskosta ja luottamuksesta Jumalaan, mikä löytyy pyhistä Kirjoituksista. Pelkän lupauksen perusteella, että hänen jälkeläisensä omistaisivat Kaananin, ilman pienintäkään todistetta, hän kulki sinne, minne Jumala johtaisi, suostuen omalta osaltaan ehtoihin ja luottaisi siihen, että Herra pitäisi sanansa. Patriarkka meni sinne, missä hyvänsä Jumala osoitti hänen velvollisuutensa; hän kulki erämaan halki ilman pelkoa, hän kulki epäjumalia palvovien kansojen keskuudessa mielessään yksi ainoa ajatus: 'Jumala on puhunut; minä tottelen Hänen ääntään; Hän johdattaa, Hän suojelee minua.’” –Testimonies for the Church, vol. 4, pp. 523, 524

Kun ihminen uskon kautta tottelee kutsua Jumalan opetuslapsuuteen, hänen elämänsä saa aivan uuden näkökulman ja todellisuuden. Hänestä tulee osa jotain paljon häntä itseään suurempaa, mihin kuuluu Jumalan tahto hänen elämässään. Hänellä on todellinen ilo ja tyytyväisyys hänen halutessaan hyvää ja pelastusta, ei ainoastaan itselleen, vaan myös palveluksen hengessä ja veljellisessä rakkaudessa toisille. ”Sentähden minä notkistan polveni Isän edessä, josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä.’ Ef. 3:14,15. Jumalan rakkauden oivaltaminen saa meidät luopumaan itsekkyydestä. Kun kutsumme Jumalaa Isäksi, myönnämme, että kaikki hänen lapsensa ovat veljiämme. Olemme kaikki osa suurta ihmiskunnan kudelmaa, kaikki saman perheen jäseniä.” Vs. s. 114.

Kun ihminen ymmärtää elämän tarkoituksen, se motivoi häntä tekemään tai lakkaamaan tekemästä tiettyjä asioita saavuttaakseen hyvinvoinnin korkeimman tilan, mikä on ylevintä. ”Ja kaikki, minkä teette sanalla tai työllä, kaikki tehkää Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa hänen kauttansa.” Kol. 3:17.

Korkein etevyymmys

Kolmas osa Jumalan kutsusta Aabrahamille 1. Moos. 12:3 johti hänet ajan, paikan ja olosuhteiden yläpuolelle. ”Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä.” Itseasiassa korkein etevyymmys tarkoittaa kaikkea, mikä menee ihmisymmärryksen yli näissä kolmessa ulottuvuudessa, paikassa, ajassa ja aineellisuudessa. Siten se, että ihminen voi voittaa synnin Kristuksen voiman ja armon kautta, ylittää ihmisen käsityskyvyn – se on paljon sitä korkeammalla. Pelastussuunnitelma, lupaukset Messiaasta,

Jumalan Pojan lihaksi tuleminen, pahan hävittäminen ja hyvän voittaminen ymmärretään uskon kautta. Uskon kautta, joka toimii rakkaudessa, ihmiselle on tehty mahdolliseksi ajatella ylemmällä tasolla, kuin mitä hänen sukujuurensa ja olemassaolonsa antaa ymmärtää.

”Alusta asti on ollut niitä, joiden usko on yltänyt ohi nykyisten varjojen kauas tuleviin todellisuuksiin. Aadam, Seet, Eenok, Metusalah, Nooa, Seem, Aabraham, Iisak ja Jaakob sekä muut Herran sankarit ovat säilyttäneet hänen tahtonsa arvokkaat ilmoitukset. Ja näin saivat Israelin lapset Jumalan valittuna kansana, jonka kautta luvattu Messias annettaisiin maailmalle, Jumalalta tiedon hänen lakinsa vaatimuksista ja siitä pelastuksesta, jonka hänen rakas Poikansa aikaansaisi sovitusuhrillaan. Israelin toivo kytkeytyi lupaukseen, joka annettiin Aabrahamille hänen kutsumisensa aikoihin ja toistettiin myöhemmin moneen kertaan hänen jälkeentulevilleen: »Sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä» (1 Moos. 12: 3). Kun Aabrahamille selvisi ihmissuvun lunastamista koskeva Jumalan suunnitelma, vanhurskauden Aurinko valaisi hänen sydämensä ja hälvensi hänen pimeytensä. Ja kun itse Vapahtaja lopulta vaelsi ja puhui ihmislasten keskuudessa, hän todisti juutalaisille patriarkan kirkaasta toivosta, joka kohdistui tulevan Lunastajan suorittamaan vapautukseen.” PK. s. 472.

Felix Carveyn ja hänen tovereidensa, jotka olivat ensimmäisiä baptililähetystyöntekijöitä Indokiinassa, täytyi työskennellä kovasti seitsemän vuotta, ennen kuin ensimmäinen kääntynyt kastettiin. Kun seurakunnat, jotka tukivat näitä lähetystyöntekijöitä, näkivät, että monen vuoden työn tuloksena oli niin vähän siitä, mitä oli toivottu, he masentuivat ja koettivat ottaa taloudellisen tukensa pois. Mutta Adoniram Judson lähetti seuraavan viestin näille seurakunnille: ”Pyydän seurakunnilta, jotka tukevat minua, vähän kärsivällisyyttä.” Tämä lähetystyö alkoi vuonna 1814, ja vuonna 1870 siellä oli yli sata tuhatta kääntynyttä.

Kerronta

Abram oli 75 vuotta vanha (1. Moos. 12:4), kun hän lähti Harranista. Sen jälkeen tärkeitä tapahtumia tapahtui eri paikoissa hänen pyhiinvaellusmatkansa aikana Kanaaniin. Hän oleskeli Siikemissä, Beetelissä, Aissa ja Negevissä. Ja sitten hän meni Egyptiin nälänhädän takia. Sen lisäksi hän koki eron Lootista, taistelun Sodomian kuningasta vastaan, kohtaamisen Melkisedekin kanssa ja liiton Jumalan kanssa sekä ennustuksen.

”Näiden tapausten jälkeen tuli Abramille näyssä tämä Herran sana: ”Älä

pelkää, Abram! Minä olen sinun kilpesi; sinun palkkasi on oleva sangen suuri." Mutta Abram sanoi: "Oi Herra, Herra, mitä sinä minulle annat? Minä lähdän täältä lapsetonna, ja omaisuuteni haltijaksi tulee damaskolainen mies, Elieser." Ja Abram sanoi vielä: "Sinä et ole antanut minulle jälkeläistä; katso, talossani syntynyt palvelija on minut perivä" Mutta katso, hänelle tuli tämä Herran sana: "Hän ei ole sinua perivä, vaan joka lähtee sinun omasta ruumiistasi, hän on sinut perivä". Ja hän vei hänet ulos ja sanoi: "Katso taivaalle ja lue tähdet, jos ne taidat lukea". Ja hän sanoi hänelle: "Niin paljon on sinulla oleva jälkeläisiä". Ja Abram uskoi Herraan, ja Herra luki sen hänelle vanhurskaudeksi. Ja hän sanoi hänelle: "Minä olen Herra, joka toin sinut Kaldean Uurista, antaakseni sinulle tämän maan omaksesi".” 1. Moos. 15:1-7.

Lähes kymmenen vuoden kuluttua, koska 1. Moos. 16:3 mukaan Abram oli noin 85-vuotias, hän puhui Jumalalle mahdollisuudesta saada jälkeläinen. Hän uskoi, että hänen palvelijansa olisi hänen perijänsä, sillä vaikka hän muisti Jumalan lupaukset, olisi vaadittu suurempaa uskoa luottaa niihin. Niin Jumala kärsivällisesti selvitti hänelle, kuinka asiat tulisivat olemaan tulevaisuudessa. Hän jopa kuvitti sanansa antaen patriarkalle ylevän näyn taivaalta ja käski häntä laskemaan taivaan tähdet. Ylevä, inhimillisen käsityskyvyn ylittävä käsite haastoi Abramien hengellisen näkökyvyn liittyen hänen jälkeläisiinsä. Meidän uskonnollisessa kokemuksemme on hyvin tärkeää muistaa ja vahvistaa uudelleen lupauksia, kokemuksia, muistoja ja vaelluksemme suuntaa Jumalan kanssa ja siten vahvistaa ja painaa sydämiimme ja mieliimme ne uskonnolliset periaatteet, jotka kohottavat meidän kokemuksemme ahdistusten, pahoitteluiden ja yleisten tapahtumien yläpuolelle.

”Kiusaukset hyökkäävät kimppuumme, huolet ja pimeys ahdistavat. Kun sydän ja liha ovat valmiit epäonnistumaan, kuka asettaa ympärillemme iankaikkiset käsivartensa? Kuka antaa kallisarvoisen lupauksen? Kuka tuo meidän mieleemme vakuutuksen ja toivon sanoja? Kenen armoa on annettu runsain mitoin niille, jotka sitä anovat vilpittömästi ja totuudessa? Kuka antaa meille oman vanhurskautensa ja pelastaa meidät synnistä? Kenen valo käärii sumun ja usvan pois ja tuo meidät Hänen läsnäolonsa auringon paisteeseen? Kuka muu kuin Jeesus? Rakasta ja ylistä siis Häntä.” –Selected Messages, vol. 2, p. 245.

Jumalan kanssa saatujen kokemusten muistelemisen vahvistaa meidän tunnettamme, että kuulumme Jeesukselle. Ne myös viittaavat aikaan, jolloin Jumala sai meidän huomiomme, ja korostavat kokemuksiamme, jotka

paljastavat edistyksen meidän kristillisessä elämässämme, syventävät elämämme tarkoitusta ja vahvistavat siteitä toisiinsa uskoviin. Sen lisäksi kiitollisuus, veljeys ja hengelliset kokemukset ovat ihania seurauksia jaetusta, kasvavasta Jumalan maanpäällisen perheen uskonnollisesta kypsyydestä.

On kerrottu, että Preussin kuningas vieraili kerran eräässä maalaiskoulussa, missä lapset olivat tehneet esityksen siitä, kuinka kaikki kuuluu johonkin kolmesta kunnasta – kivikuntaan, kasvikuntaan tai eläinkuntaan. Kuningas kysyi sitten: ”Mihin kuntaan minä kuulun?” Kuinka tähän kysymykseen pitäisi vastata? Eräs viehättävä tyttö ratkaisi vaikeuden vastaamalla: ”Sinä kuulut Jumalan valtakuntaan.” Kuningas oli hyvin tyytyväinen tytön nopeaan vastaukseen, ja hän oli syvästi liikuttunut siitä totuudesta, jonka tyttö oli ilmaissut.

”He lauloivat: ”Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!” Luuk. 2:14. Oi, kumpa ihmisperhe voisi tunnistaa tänä päivänä tämän laulun! Silloin julistettu sanoma ja alkanut ääni kaikuu ja voimistuu ajan loppuun saakka ja kaikuu maailman lopussa. Silloin on kunnia Jumalalle, maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto. Kun vanhurskauden aurinko nousee parannus siipiensä alla, silloin Beethovenin kukkuloilla alkanut laulu kaikuu suuren joukon suusta, kuin paljojen vetten pauhu, sanoen: 'Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen.' Ilm. 19:6.” –Selected Messages, book 1, p. 250 Aamen.

4. lukeminen Tiistaina 7. joulukuuta

”Hänen kirkkautensa runsaus”

Ef. 3:16

A. Fontes

Kaikki rikkaus, jonka omistamme, tulee Jumalalta, ja Paavali esittää kirjeessään efesolaisille kaksi suurinta rikkautta – armon ja kirkkauden.

Mihin sana runsaus, jota Paavali jatkuvasti käyttää, viittaa? Yltäkylläisyyteen, niin että kaikki ihmiset kuulevat ja ymmärtävät, että Jumalan armo on ehtymätön.

Tällä planeetalla on ihmisiä, jotka ovat niin rikkaita, että eivät pysty laskemaan omaisuutensa määrää; ja he voisivat hävittää nälän koko

planeetalta, vaatettaa jokaisen maailmassa, ostaa kokonaisia maita ja muuttaa politiikkaa kaikkialla. Mutta Paavali viittaa vain yhteen ihmisluokkaan – niihin, jotka polvistuvat ja rukoilevat Jumalaa. Kirkkautensa runsauden mukaan Hän on kaiken Luoja – kaikkien planeettojen, galaksien ja kaiken, mikä on olemassa. Se on Jumalan rikkautta. Efesolaisten 3:16.

Meillä on Jumala, joka on herrain Herra ja kuningasten Kuningas, kaiken Luoja ja Omistaja! ”Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeen kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.” Fil. 4:19.

Siksi, rakkaat lukijat, me emme anna vihollisen ryöstää meiltä tätä varmuutta, tietäen, että meillä on Jumala, joka säälii lapsiaan maailmassa, joka kirkkautensa runsauden kautta täyttää kaikki tarpeemme. Ja mitä nämä tarpeet ovat ihmisen ja hänen perheensä elämässä? Se voi olla viisautta, suosiota, terveyttä, varakkuutta, rakkautta, anteeksiantoa, yhteyttä jne; ja meidät palkitaan Jumalan hyödykkeillä, joita ovat hyvyys, kärsivällisyys, pitkämielisyys. Monia niistä tarpeista, joita Hän täyttää meidän elämässämme, ei edes tiedosteta rukouksissamme, vaikka Hän antaa joka päivä meille hyvyyttään ja armoaan. Jumalan kaitseminen yllättää meidät – saamme asioita, joita emme osaa kuvitellakaan. Huomaammeko ja tiedostammeko nämä rikkaudet?

Kaksi suurinta Jumalan rikkautta

Meillä on etuoikeus saada kaksi suurinta Jumalan rikkautta, kuten jo mainitsin – armoa ja kirkkautta. Jumala antaa meille paljon enemmän kuin mitkään maailman rikkaudet, vaikka emme ansaitse sitä. Ensimmäinen on armon rikkaus. ”jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan.” ”osoittaakseen tulevana maailmanaikoina armonsa ylenpalttista runsautta, hyvydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa.” Ef. 1:7; 2:7. Mitään ei voida verrata Jumalan armoon ja ehdottomaan rakkauteen. Se on meidän suurin rikkautemme.

Meidät on lunastettu Hänen kauttaan, Hänen armonsa rikkauden mukaan. Hän antoi Jeesuksen veren vapauttamaan meidät synnin vallasta ja tuomaan meidät Kristuksen esittäminä Hänen rakkaan Poikansa valtakuntaan.

Seuraavassa on lista monista Jumalan armon puolista: Pelastus tapahtuu Hänen armostaan; perintö taivaassa on Hänen armostaan; se tosiasia, että olemme valtakunnan lapsia, on Hänen armostaan; Jumalan suojeleva huolenpito, jota saamme joka päivä, on armoa; se, että meillä on koti, on

armoa; Kristuksen työ meissä ja meidän hyväksemme on Hänen armoaan; ja se, että saamme hallita Kristuksen kanssa kirkkaudessa, on armoa. ”Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja.” Ef. 2:8. Siten voimme ehdottomasti sanoa, että Kristus on Jumalan armo synnin maailmalle ja syntisille.

Katsokaa näitä innoitettuja sanoja: ”Kun sydämesi kaipaa Jumalan puoleen, sinä löydät yhä enemmän hänen armonsa tutkimattomia rikkauksia. Kun tarkastelet näitä rikkauksia, sinä saat ne haltuusi ja sinusta on näkyvä Vapahtajan uhrin ansiot, hänen vanhurskautensa varjelus, hänen viisautensa täyteys ja hänen voimansa osoittaa sinut ja kaikki Hänen omansa Isän edessä »tahrattomiksi ja nuhteettomiksi» (2 Piet. 3: 14). ” ApT. s. 435.

Toinen on Jumalan kirkkauden runsaus. ”ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään.” ”että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen Henkensä kautta.” Ef. 1:18; 3:16. Jumalan voiman kautta näemme kirkkauden Hänessä, joka pitää meitä yllä ja tekee ihmeitä meidän elämässämme. Ei ole suurempaa rikkautta, kuin tarkastella tätä kirkkautta.

Kun me puhumme Jumalan kirkkaudesta, puhumme Jumalasta itsestään. Hän ei ole näkyvä ihmissilmille, niinpä Hänen läsnäolonsa tunnistetaan Hänen kirkkautensa ilmestyksestä. Habakuk kuvailee Hänen loistoaan ja majesteettiuttaan Hänen kirkkautenaan, pyhyytensä ja ainutlaatuisuutenaan. ”Jumala tulee Teemanista, Pyhä Paaranin vuorelta. Sela. Hänen valtasuuruutensa peittää taivaat, hänen ylistystänsä on maa täynnä. Hänen hohteensa on kuin aurinko, hänestä käyvät säteet joka taholle; se on hänen voimansa verho. Hänen edellensä käy rutto ja polttotauti tulee hänen jäljessensä.” Hab. 3:3-5.

Profeetta Jesaja kuvailee Jumalan pyhyttä ja kirkkautta, jonka Hän näki näyssä: ”Kuningas Ussian kuolinvuotena minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin. Serafit seisoivat hänen ympärillään; kullakin oli kuusi siipeä: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät. Ja he huusivat toinen toisellensa ja sanoivat: ”Pyhä, pyhä, pyhä Herra Sebaot; kaikki maa on täynnä hänen kunniaansa.” Jes. 6:1-3.

Jumala ilmaisi itsensä myös Israelin kansan keskuudessa shekinassa, mikä merkitsee ”Jumalan läsnäolon asumista”. Se oli näkyvä ilmaus Jumalan läsnäolosta ja kirkkaudesta Hänen kansansa keskuudessa. Mikä ilo se oli

Moosekselle! ”Silloin hän sanoi: "Anna siis minun nähdä sinun kirkkautesi". Hän vastasi: "Minä annan kaiken ihanuuteni käydä sinun ohitsesi ja huudan nimen 'Herra' sinun edessäsi. Ja minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, armahdan, ketä armahdan". Ja hän sanoi vielä: "Sinä et voi nähdä minun kasvojani; sillä ei kukaan, joka näkee minut, jää eloon". Sitten Herra sanoi: "Katso, tässä on paikka minun läheisyydessäni; astu tuohon kalliolle. Ja kun minun kirkkauteni kulkee ohitse, asetan minä sinut kallion rotkoon ja peitän sinut kädelläni, kunnes olen kulkenut ohi. Kun minä sitten siirrän pois käteni, näet sinä minun selkäpuoleni; mutta minun kasvojani ei voi kenkään katsoa."” 2. Moos. 33:18-23.

Alussa Jumala loi ihmisen osalliseksi Hänen kirkkaudestaan ja siten tulemaan Hänen kaltaiseksi; mutta Hän jätti ihmiselle myös vapaan valinnan, haluaako hän osallistua tähän kirkkauteen.

Oikeudenmukaisuus ja armo

Hän erotti itsensä Jumalasta olemalla tottelematon jumalalliselle käskylle. Aadam käytti vapauttaan antautumalla syntiin Jumalan lain rikkomisen kautta! Innoitettu sana kertoo, että Jumala ei voi salata syntiä.

”Kristuksen vanhurskaus ei peitä ainoatakaan hellittyä syntiä. Ihminen voi olla sydämeltään lain rikkoja, mutta ellei hän tee mitään ulkonaista rikkomusta, hän voi olla maailman silmissä hyvinkin arvossapidetty. Mutta Jumalan laki näkee sydämen salaisuudetkin. Jokainen teko tuomitaan niiden vaikuttimien perusteella, joista se saa virikkeensä. Tuomiolla kestää vain se, mikä on Jumalan lain periaatteiden mukaista.” KV. s. 233,234.

Syntisen ihmisen on mahdotonta kestää pyhän Jumalan läsnäoloa. Hän on vanhurskas, ja syntisen ihmisen tila tekee hänelle mahdottomaksiosallistua jumalallisesta kirkkaudesta, sillä hän myi itsensä synnille, ja hänestä tuli Saatanan palvelija.

Miksi orjan ei ole mahdollista pelastaa itseään? Koska hän myi itsensä, ja hänet pitäisi ostaa vapaaksi. Olisiko orjan mahdollista hankkia vapautensa, kun kaikki, mitä hänellä on, kuuluu hänen omistajalleen? Mitä oikeuksia meillä on? Ei mitään. Ihminen, joka on syntynyt Aadamista, saa synnin isännäkseen. Lisäksi synti isäntänä palkitsee orjansa kuolemalla, se on todellisuutta.

Eikä siinä kaikki. Ihminen on tehnyt enemmän kuin yhden väärän teon Jumalaa vastaan. Jumala on vanhurskas, eikä Hän voi elää epävanhurskauden kanssa. Itse asiassa se ei riittänyt, että Hän osti ihmisen, Hänen täytyi vielä

korjata vääryys. Tämä kuvaelma osoittaa, että ihmisen on aina ollut, ja on vieläkin, mahdotonta pelastaa itseään.

Jeesus täytti sen. Hän pani syrjään kirkkautensa, sikisi Pyhästä Hengestä neitsyt Mariaan, tuli ihmiseksi, ja Häntä koeteltiin samoin kuin kaikkia ihmisiä koetellaan. Ihmisenä Hänen piti uskoa Isään ja totella Häntä, koska epäusko oli se synti, jonka Aadam teki; hän ei uskonut eikä totellut Jumalaa. Lopulta, kun aika tuli, Jeesus kuoli syntisen ihmisen puolesta; Hän vuodatti verensä ja luopui omasta elämästään ihmiskunnan lunnashintana. ”Jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkouden mukaan.” Ef. 1:7.

”Kristus on antanut seurakunnalleen laajoja mahdollisuuksia, saadakseen lunastamastaan, ostamastaan omaisuudesta tuottona runsaasti kunniaa. Seurakunta, joka on Kristuksen vanhurskauden kyllästävä, on Hänen varastohuoneensa, jossa Hänen armonsa ja rakkautensa ilmenee täydellisenä. Ilmoitus Hänen ylipapillisessa rukouksessaan, että Isän rakkaus on yhtä suuri meitä kohtaan kuin Häntä, ainokaista Poikaa, kohtaan, ja että saamme olla siellä, missä Hän on, iskuisesti Kristuksen ja Isän kanssa, on taivaan joukkojen ihmetyksen ja ilon aihe. Hänen antamansa Pyhän Hengen lahja, täytenä ja runsaana, on Hänen seurakunnalleen kattava palomuuuri, jota tuonelan portit eivät voita. Heidän tahrattomassa puhtauudessaan ja virheettömässä täydellisyydessään Kristus – suuri Keskipiste, josta säteilee kaikki kirkkaus - katselee kansaansa palkkionaan kärsimyksistään, nöyryytyksestään ja rakkaudestaan. 'Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!’” –Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 18.

Runsas armo

Jos joku antaa henkensä vanhurskaan puolesta, se on armoa; mutta Kristus antoi henkensä syntisten miesten ja naisten puolesta, ilmaisten näin armonsa rajatonta runsautta. Paavali puhuu jumalallisen armon rikkauksista monikossa. Jos Jeesus olisi jättänyt kunnian valtaistuimensa tullakseen tähän maailmaan kohdeltavaksi kuninkaana, se olisi ollut jo suurta armoa, mutta ei, Hän teki paljon enemmän! Hän tuli tähän maailmaan palvelijana. Hän tuli palvelemaan niitä, jotka olivat vapaaehtoisesti myyneet itsensä orjiksi. Hän tuli palvelemaan, eikä vain niitä, jotka oli vangittu. Jeesus tuli pelastamaan synnin orjat!

'Sillä te tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te hänen köyhydestään

rikastuisitte.' 2. Kor. 8:9.

”Edistyvällä kristityllä on armoa ja rakkautta, jotka ylittävät tiedon, sillä jumalallinen näkymä Kristuksen luonteeseen vaikuttaa syvästi hänen tunteisiinsa. Jumalan kirkkautta, joka näkyy tikapuiden yläpäässä, voi arvostaa vain edistyvä kiipeäjä, joka pyrkii koko ajan ylemmäs, kohti jalompia päämääriä, jotka Kristus paljastaa.” –Manuscript 13, 1884.

Kiiitos Jumalalle, joka lähetti Poikansa ja joka täyt ti tehtävänsä. Armo on Hänessä, ja se tuli Hänen kauttaan. Hän on kaikki armo. Auttakoon Jumala meitä ottamaan vastaan Hänen armonsa ja iloitsemaan siitä!

Päättämme Roomalaiskirjeen 11:33,36 innoitetuihin sanoihin: ”Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömät hänen tiensä!” ”Sillä hänestä ja hänen kauttansa ja häneen on kaikki; hänelle kunnia iankaikkisesti! Amen.”

5. lukeminen Keskiviikkona 8. joulukuuta

”Voimassa vahvistua hänen Henkensä kautta”

Ef. 3:16

D. Francis

Salaisuuksia

Uusi testamentti esittää eri yhteyksissä ”salaisuuksia”, ja Efesolaiskirje ei ole tässä poikkeus. Raamatun tutkijoiden mukaan kreikan sana mysterian esiintyy kaksikymmentäkahdeksan kertaa Uudessa testamentissa, joista kuusi kertaa Efesolaiskirjeessä. Yksi salaisuus käsittelee taivaan ja maan välistä yhteyttä, jonka Kristus loi. ”tehden meille tietäväksi sen tahtonsa salaisuuden, että hän, päätöksensä mukaan, jonka hän oli nähnyt hyväksi itsessään tehdä - siitä armotaloudesta, minkä hän aikojen täytyessä aikoi toteuttaa, -oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaikki, mitä on taivaissa ja mitä on maan päällä.” Ef. 1:9,10.

Kun apostoli Paavalilla oli aluksi ollut radikaalin juutalaisen mielenlaatu ja kasvatus, hän osoitti itsessään tapahtuneen ärimmäisen muutoksen salaisuutta pyrkiessään tuomaan pakanat ja juutalaiset Kristuksen yhteyteen. Hänen saarnojensa pääaiheena Efesossa oli se, kuinka Kristuksen sovituksen kautta pakanat otettiin Jumalan lapsiksi yhtenä ruumiina juutalaisten kanssa seurakunnassa. Siinä on evankeliumin voima ja Pyhän Hengen työ. Efesossa

tästä salaperäisestä käsitteestä tuli kulttuurivallankumous.

Hänen Henkensä voima evankeliumissa

”Saapuessaan Efesoon Paavali tapasi kaksitoista veljeä, jotka Apolloksen tavoin olivat olleet Johannes Kastajan opetuslapsia ja joilla samoin oli puutteellinen tieto Kristuksen elämästä ja tehtävästä. ...

Nämä opetuslapset [Efesossa] olivat tietämättömiä Pyhän Hengen toiminnasta, jonka Jeesus lupasi uskovalle kansalleen olemaan seurakunnan elämä ja voima. Kun Paavali kysyi heiltä, olivatko he saaneet Pyhän Hengen, he vastasivat: 'Emme ole edes kuulleet, että Pyhää Henkeä on olemassakaan.' Paavali kysyi: 'Millä kasteella te sitten olette kastetut?' He vastasivat: 'Johanneksen kasteella'. Sitten apostoli esitti heille suuria totuuksia, jotka ovat kristityn toivo.” –Sketches from the Life of Paul, p. 129.

Mikä olisi meidän vastauksemme Paavalin kysymykseen, olemmeko saaneet Pyhän Hengen, jos sitä kysyttäisiin tänä päivänä? Käännynnäisten kokemuksella ja apostolin lähetystehtävällä on suuria opetuksia meille tänä päivänä, sillä meidätkin on asetettu maailmaan saarnaamaan pakanoille.

Apostoli Paavali kirjoittaa 1. Kor. 12:13: 'sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä.' Meidät on kastettu Kristuksen ruumiiseen, seurakuntaan. Meidän välillämme ei ole mitään raja-aitoja. Me olemme yhdistyneet toinen toisiimme niinkuin Kristukseenkin. Meitä eivät enää erota kasti, uskontunnustus, heimo, kieli, rotu, perinteet tai tavat. Apostoli Paavalin kokemus saarnaajantyössä on meille rohkaisuna tänä päivänä, kun yritämme saavuttaa ihmisiä, jotka olivat enimmäkseen pakanoita.

Henki tekee Kristuksen seuraajat päteviksi

Opetuslapset kuuntelivat syvän kiinnostuksen ja kiitollisen, ihmetyksen sekaisen ilon vallassa Paavalin sanoja. Uskon kautta he tarttuivat Kristuksen sovitushriin ja tunnustivat Hänet Lunastajakseen. Sitten heidät kastettiin Jeesuksen nimessä, ja kun Paavali pani kätensä heidän päällensä, he saivat myös Pyhän Hengen kasteen, jonka avulla he tulivat kykeneviksi puhumaan toisten kansojen kieliä ja ennustamaan. Näin nämä miehet tulivat päteviksi toimimaan lähetystyöntekijöinä Efeson tärkeällä kentällä ja sen lähialueilla, ja siitä keskukselta levittämään Kristuksen evankeliumia Vähä-Aasiaan.” – Sketches from the Life of Paul, p. 130.

Profetian Henki toistaa jatkuvasti sitä, että yksi perusedellytys lähetystyöntekijänä olemiselle on Pyhän Hengen kaste tai voitelu. Pyhän Hengen ihmeellinen läsnäolo oli ilmeistä apostolisessa alkuseurakunnassa.

Suuren salaisuuden, Pyhän Hengen, ymmärtäminen

”Meidän ei tarvitse osata tarkoin määritellä, mitä Pyhä Henki on. Kristus sanoo meille, että Henki on Puolustaja, »totuuden Henki, joka lähtee Isän tyköä». Pyhästä Hengestä sanotaan selvästi, että hänen tehtävänä on johdattaa ihmisiä kaikkeen totuuteen, ja tässä työssä »se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään» (Joh. 15: 26; 16:13).” ApT. s. 42.

Kun apostoli Paavali esitti eri salaisuuksia kirjeissään, erityisesti Efesolaskirjeessä, Pyhä Henki on on näytetty salaisuutena. Meidän ei välttämättä tarvitse esittää väitteitä määrittelemään Pyhän Hengen luontoa. Mutta meidän täytyy ymmärtää Hänen läsnäolonsa ja työnsä tärkeys.

Hänen luontonsa ja täydellinen työnsä

”Pyhän Hengen olemus on salaisuus. Ihmiset eivät voi selittää sitä, koska Herra ei ole ilmaissut sitä heille. Kuviteltuja näkemyksiä omaavat miehet saattavat koota Raamatusta kohtia jonkinlaiseksi inhimilliseksi rakennelmaksi, mutta näiden näkemysten omaksuminen ei vahvista seurakuntaa. Inhimilliselle ymmärrykselle liian syvällisistä salaisuuksista vaikeneminen on kultaa. Kristus täsmentää Pyhän Hengen tehtävää seuraavasti: »Kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion» (Joh. 16: 8). Pyhä Henki saa syntisen vakuuttumaan synnistä. Jos synnintekijä suostuu Hengen elvyttävän vaikutuksen alle, hänet johdetaan parannukseen ja näkemään jumalallisten vaatimusten noudattamisen tärkeys.” ApT. s. 42.

Hänen Henkensä tekee kykeneväksi ja muuttaa sisäisen ihmisen

Jeesus selitti, kuinka Isä Jumala siunaa niitä, jotka pyytävät Pyhää Henkeä. ”Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!” Luuk. 11:13. Pyhä Henki on Jumalan lahja niille, jotka uskovat Häneen, antamaan erityistä voimaa, jota he tarvitsevat, totellakseen Hänen tahtoaan ja muuttaakseen heidän sisäisen ihmisensä ja yhdistääkseen heidät taivaan kanssa.

Kun syntinen katuu, uskoo Kristukseen, ja hänet kastetaan, Pyhä Henki johtaa hänet koko totuuteen. Hän tekee Jumalan tahdon – tottelee Hänen käskyjään

osana taivaallista perhettä, itse asiassa näin muodostetaan yhteys taivaallisen perheen kanssa, Vapahtajan sovituksen ansiosta.

Pyhän Hengen voiman kautta katuva syntinen yhdistyy Pojan kanssa, ja näin myös Isän kanssa. Tämä yhteys Kristukseen tekee hänet kykeneväksi täyttämään jumalallisen tahdon ja olemaan todistajana maan päällä, muokaten perittyä pahaan luonnetta Kristuksen luonteen kaltaiseksi ja levittäen evankeliumia Hänen Henkensä voiman kautta. Apostolintekojen 1:2 luumme: ”vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka.”

”Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla.” Apt. 4:33. Pyhän Hengen läsnäolo antoi yksimielisyyttä, kuuliaisuutta ja voimaa opetuslapsille, mikä johti huomattavaan muutokseen heidän luonteessaan.

Pyhä Henki voimistaa luonteen muodostusta

Pyhää Henkeä kuvataan pyhäkön lampun öljyllä. Hän on valon lähde jokaiselle ihmiselle. Raamatussa Häntä kuvataan myös kyyhkysellä, sateella, tulella ja tuulella. Hän on voiman olennainen osa; Hän rakastaa, ajattelee, auttaa, johtaa, opettaa, uudistaa ja nuhtelee.

”Pyhän Hengen lupaus ei rajoitu mihinkään aikakauteen tai rotuun. Kristus julisti, että hänen seuraajansa saisivat kokea hänen Henkensä jumalallista vaikutusta loppuun asti.” ApT. s. 40. Hän antaa voimaa tämän päivän uskoville, jos me vain pyydämme sitä Häneltä. Kun me hartaasti pyydämme, että Henki asuisi meissä, me tulemme kokemaan Jumalan salaisuuden asuvan meissä ja ottavan elämämme hallintaansa.

”Totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva.” Joh. 14:17.

Kuten monet ihmiset tietävät, jokaisella lentokentällä on nykyään liukukäytäviä, jotka helpottavat kävelyä ja säästävät aikaa. Samoin Pyhän Hengen läsnäolo kuljettaa meitä eteenpäin tasaisesti ja nopeammin meidän hengellisellä matkallamme, aivan kuten liukukäytävä.

”Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä. Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte. Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin ette ole lain alla.”

Me ihmiset olemme taipuvaisia kallistumaan syntiin ja synnillisten polkujen suuntaan. Se on syntinen ihmisluonto, tai ihmisen paha tahtotila. Mutta Pyhä Henki kehittää kristityn luonnetta niin, että hän voi voittaa nämä lihalliset halut, jotka ovat vastakohtaisia Jumalan tahdolle ja luonteelle. Synnin määritelmä on Jumalan lain rikkominen. 1. Joh. 3:4. Jotkin synnit voidaan luokitella aistillisiksi, taikauskoisiksi tai sosiaalisiksi. Jotkin meidän teoistamme voivat estää meitä tuntemasta rikkovamme Jumalan lakia, koska me rakastamme noita syntejä, ja meidän lihalliset halumme ovat viritetyt maailmallisiin tapoihin, kulttuuriin, ympäristöön ja olosuhteisiin. Se ei kuitenkaan ole pätevä tekosyy. Pyhä Henki antaa meille selkeän ymmärryksen sellaisista tilanteista.

Pyhä Henki myös varoittaa meitä. Jos me kuuntelemme Häntä, meidän on mahdollista palata hengellisessä matkassamme ja ohittaa nuo synnilliset halut. Sillä matkalla Pyhä Henki myös auttaa meitä kehittämään ”Hengen hedelmää”, jonka määritelmä löytyy Galatalaiskirjeestä.

Jos me rakastamme Kristusta, me kutsumme Hänen Henkensä tulemaan meihin

Me voimme verrata omaa hengellistä tilaamme tänä päivänä opetuslapsi Pietarin tilaan, joka on kerrottu Luukkaan 22. luvussa. Kristus tunnisti Pietarin sydämessä tarpeen muutokseen, niin että hän voisi olla avuksi veljilleen. Kun tarkastellaan kääntymyksen käsitettä, kääntymättömälle ihmiselle ei ole käyttöä Jumalan seurakunnassa. On äärimmäisen tärkeää ymmärtää se ja kääntyä. Me tiedämme, että opetuslapsi Pietari oli Jeesuksen kanssa ja seurasi Häntä, minne Hän menikin. Hän oppi Kristuksesta, ja hänellä oli altis sydän palvelemaan Häntä. Mutta Pietarin sisäisen elämän täytyi muuttua, ja sitä Jeesus halusi. Hän tiesi, että kääntymätön johtaja ei saisi edistystä aikaan Hänen seurakunnassaan, niinpä Hän sanoi Pietarille: ”Simon, Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niinkuin nisuja; mutta minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään. Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi.” Luuk. 22:31,32.

Mutta Pietari sanoi Hänelle 33. jakeessa: ”Herra, sinun kanssasi minä olen valmis menemään sekä vankeuteen että kuolemaan.” Oliko Pietari valmis? Ei alkuunkaan. Hän halusi vilpittömästi olla Kristuksen seuraaja, mutta hän ei tuntenut itseään, vaan vastasi synnynnäisen ymmärryksensä mukaan.

Me saatamme olla kastetut ja ajatella, että olemme Kristuksen kanssa, ja käydä kaikissa seurakunnan kokouksissa. Kysymys kuuluu, onko meillä

kääntymyskokemus, jonka Kristus haluaa meillä olevan. Ymmärrämmekö, mitä merkitsee olla aito Kristuksen seuraaja, olla todella kääntynyt ja kuulainen? Jos olemme Hänen Henkensä siunaamia, meidän kuuliaisuudessamme ei ole farisealaista lakihenkisyyttä tai vapaamielisyyttä. Se ei perustu pelkoon eikä vähääkään ajatukseen, että olemme pelastettuja; ennemminkin kaipaamme aina tulla siunatuiksi, mikä tulee meidän sydämemme pohjasta vilpittömänä haluna miellyttää Jumalaa.

Ollessaan Kristuksen kanssa Pietari oli tietämätön Vapahtajan lähetystehtävästä ja sanomasta, vaikka hän oli lähes kolme vuotta läheisesti tekemisissä Hänen kanssaan. Mutta sitten tämä sama Pietari sai Pyhän Hengen Kristuksen taivaaseenastumisen jälkeen, niin kuin oli luvattu, ja Lohduttaja sai aikaan muutoksen Pietarissa. Silloin hävisi tuon opetuslapsen väärä ymmärrys evankeliumista, luonteen muutoksesta ja todellisesta merkityksestä olla Kristuksen seuraaja. Hän muuttui opetuslapsi Pietarista apostoli Pietariksi. Se oli merkittävä muutos! Luemme hänen kirjeestään 1. Piet. 1:21-23: ”jotka hänen kauttansa uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne on myös toivo Jumalaan. Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydäimestä, te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta.”

Tämä on se kääntymys, joka meilläkin täytyy olla; Pyhän Hengen voiman kautta. Jeesus Kristus rukoili hänen puolestaan, ja sen jälkeen apostoli Pietari vahvisti monia Kristuksen seuraajia. Hänen kirjoituksensa Uudessa testamentissa vahvistavat vieläkin uskovia tänä päivänä.

Jeesus sanoi vielä opetuslapsilleen: ”Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen. Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni. Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti.” Joh. 14:14-16.

Oman minän täytyy kuolla meissä, jos me haluamme elää sellaista elämää, kuin Jumalaa tahtoo meidän elävän. Jos etsimme Hänen voimaansa elämäämme, päätämme, koko sydämisesti totella Hänen käskyjään ja olla halukkaita muuttamaan elämämme Hänen tahtonsa mukaiseksi, tulemme runsaasti siunatuiksi. Pyhä Henki johtaa ja valaisee kuuliaisia opetuslapsia. Meidän valinnoillamme on merkitystä.

Moodyn elämäkerta

Dwight L. Moody otti vastaan Kristuksen ja kääntyi nuorena Chicagossa. Hän kuului Nuorten miesten kristilliseen yhdistykseen pitkän aikaa. Lopulta hänestä tuli erinomainen liikemies, ja hän tienasi huomattavasti rahaa. Ensimmäisen vierailunsa aikaan Britanniaan ja Irlantiin Moody kuuli sanat, jotka saivat hänet isoamaan ja janoamaan syvällisempää kristillistä kokemusta, ja siitä alkoi uusi aikakausi hänen elämässään. Hän sattui puhumaan Henry Valreyn kanssa, joka oli tunnettu evankelista 1800-luvulla Dublinissa, Irlannissa. Hänen taistelunsa oli, antaako kaikki Herralle, vai ei. Elämäkertakirjoittajat lainaavat häntä seuraavasti: ”Maailman täytyy nähdä, mitä Jumala tekee sellaisen ihmisen kanssa, sellaiselle ihmiselle, sellaisen ihmisen kautta ja sellaisessa ihmisessä, joka on täysin pyhitetty Hänelle.” – <http://kenwytsma.com/moody-biography/>.

Hän mietti hetken ja lupasi sitten: ”Jumalan armosta minä olen sellainen ihminen.” – <https://siena.org>.

Tämä päätös muutti hänen elämänsä suunnan, järjesti uudelleen hänen valintansa. Sen jälkeen Moodysta tuli 1800-luvun menestynein amerikkalainen evankelista. Mikä on meidän päätöksemme?

Loppuyhteenvedo

Jeesus pani syrjään jumalallisen luontonsa ja tuli ihmisenä tähän maailmaan. Hän teki ihmeitä ja voitti kiusaukset Pyhän Hengen kautta. Hän ei koskaan käyttänyt jumalallista voimaansa omaksi hyväkseen. Se näyttää, mitä tapahtuu ihmisluonnolle, kun se riippuu täysin Pyhästä Hengestä. Meidänkin täytyy luottaa täysin Pyhän Henkeen. Meidän täytyy täyttää Jeesuksen antama tehtävä Pyhän Hengen voiman kautta siten, että päätämme olla täysin sitoutuneina työaseina Hänen kädessään. Muuttakaamme suuntaa tänään. Rukoilkaamme lakkaamatta, pyytäen aina vaan lisää Jumalan Henkeä. Siten me asumme Kristuksessa, Hengessä, kuten Eenok. Silloin Hänen Henkensä voima vahvistaa meidän elämäämme, me onnistumme tehtävässämme, ja muovaamme luontemme Jeesuksen luonteen täydelliseksi kuvaksi. Me tarvitsemme Hänen Henkensä voittoa, kastetta tulella, Pyhän Hengen kastetta. Tehkäämme se tärkeimmäksi asiaksi tällä rukousviikolla ja tulevina päivinä.

Yhdistykäämme Hänen maanpäällisenä perheenään taivaassa olevaan perheeseen. ”Hän, joka näitä todistaa, sanoo: ”Totisesti, minä tulen pian”. Amen, tule, Herra Jeesus! Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa.

Amen.” Ilm. 22:20,21.

6. lukeminen Perjantaina 10. joulukuuta

”Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne”

Ef. 3:17

H. Avellaneda

Rakkaat veljet ja sisaret ympäri maailman, minulla on suuri ilo jakaa tämä sanoma Jumalan sanasta teidän kanssanne tänä rukousviikkona. Rukoilen, että Herra vahvistaisi teidän sydämenne tämän vuoden 2021 lopussa, vuoden, joka toi hämmästyttäviä tapahtumia, jotka osoittavat, että Kristuksen tulemus on lähellä. Minä rukoilen, että me kaikki olisimme valmistautuneita iankaikkisuutta varten.

Ef. 3:17 on tämän päivän lukemisen perusta: ”ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne...” Tämä on hyvin mielenkiintoinen lause, erityisesti liitettyä hengelliseen elämään. Mennäänpä vähän taakse päin historiassa ja tarkastellaan sitä suurta armoa, joka Jumalalla on ollut kansaansa kohtaan kautta aikojen.

Kun Salomon Jerusalemiin rakentama majesteettinen temppeli valmistui, hän polvistui sen vihkimispäivänä Jumalan alttarin eteen ja rukoili koko seurakunnan edessä kädet kohotettuina taivasta kohti. Hän kysyi Herralta: ”Mutta asuuko todella Jumala maan päällä ihmisten seassa? Katso, taivasiin ja taivasten taivasiin sinä et mahdu; kuinka sitten tähän temppeliin, jonka minä olen rakentanut!” (2. Aikak. 6:18.

Raamattu kertoo (2. Aikak. 7:1,3), että vastauksena Salomon kysymykseen Jumalan kirkkaus ja läsnäolo ilmestyi ja täytti koko huoneen. ”Ja kun kaikki israelilaiset näkivät tulen tulevan alas ja näkivät temppelin päällä Herran kirkkauden, polvistuivat he kivillä lasketulla pihalla kasvoillensa maahan ja rukoilivat ja kiittivät Herraa...” Sellainen voima ja ilmestys temppelissä liitonarkin päällä oli Israelin kansan ylpeyden aiha, koska Jumala piti lupauksensa.

Kuitenkin Raamattu kertoo, että toisessa temppelissä Herran läsnäolo oli nähtävissä kasvoista kasvoihin täydellisenä siinä paikassa, missä kaikkien aikakausien Toivo opetti henkilökohtaisesti saarnaten ja tehden ihmeitä.

Kristus ei astunut ainoastaan temppeliin tuona aikana, vaan eri koteihin, missä Hänet otettiin hyvin vastaan; ja sen jälkeen mikään ei ollut ennallaan, koska Hänen läsnäolonsa muutti kaiken radikaalisti. Esimerkkinä voimme luetella joitain ihmeellisiä tapahtumia, jotka luonnehtivat Hänen elämäänsä maan päällä: Kun Hän astui Sakkeuksen kotiin, pelastus julistettiin hänelle ja hänen perhekunnalleen; Jairuksen kodissa oli elämää, kun hänen tyttärensä herätettiin henkiin; ja sama tapahtui, kun Jeesus oli Martan ja Marian kodissa, kun heidän veljensä Lasarus oli noussut kuolleista ja antoi iloa ja lohtua perheelleen ja ystävilleen. Nämä yksinkertaiset esimerkit osoittavat, että missä hyvänsä Kristus asuu, siellä on pelastus, elämä, ylösnousemus ja muutos.

Vieras tai perheenjäsen

Halki aikakausien, ja erityisesti tänä päivänä, Kristus ei ole tullut vain lyhyttä vierailua varten. Hän sanoi omilleen Joh. 15:4: ”Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä.” Hän on tullut asumaan pysyvästi meidän kanssamme, Pyhän Hengen kautta meidän elämässämme. Joh. 15:5 Hän sanoo: ”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.”

”Kun sydän on puhdistettu synnistä, Kristus asetetaan sille valtaistuimelle, jota ennen hallitsivat itsensä hemmottelu ja rakkaus maailman aarteisiin. Kristuksen kuva näkyy kasvojen ilmeessä. Pyhitystyö edistyy sielussa. Itsevanhurskaus on karkotettu. Nähtävissä on uusi ihminen, joka on luotu Kristuksen kuvaksi vanuhurskaudessa ja todellisessa pyhyudessa.” –Review and Herald, September 11, 1900.

Sana ”enthroned” tarkoittaa, että Kristus ei ole satunnainen vierailija, Hän asuu aina kristityn sydämessä, ollakseen ehtymätön voiman lähde, joka valaisee ja puhdistaa sielun. Hän lupasi: ”Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan.” Joh. 14:23.

Kuka tulee asumaan

”Kun kristitty alistuu juhlalliseen kasterituaaliin, kolme maailmankaikkeuden korkeinta voimaa antaa hyväksyntänsä sille toimenpiteelle, luvaten käyttää voimaansa hänen hyväkseen, kun hän pyrkii kunnioittamaan Jumalaa. Hänet haudataan vertauskuvallisesti Kristuksen kuolemaan, ja nostetaan ylös, mikä kuvaa Hänen ylösnousemustaan. ...Nämä kolme suurta taivaan voimaa ovat luvanneet antaa kristitylle kaiken sen avun, jota hän tarvitsee. Henki muuttaa

kivisydämen lihasydämeksi. Ja ollen osallisia Jumalan sanasta, kristityt saavat kokemuksen, joka on jumalallisen kaltainen. Kun Kristus asuu uskon kautta sydämessä, kristitty on Jumalan temppele. Kristus ei asu syntisen sydämessä, vaan sellaisen ihmisen sydämessä, joka on altis taivaan vaikutukselle.” – Signs of the Times, August 16, 1905.

Sana ”asua” ei merkitse ainoastaan olla sisällä talossa, kun nyt tutkistelemamme aihe on uskovan sydän, vaan olla siellä kotonaan, täysin sinne kuuluvana pysyvänä perheenjäsenenä, ei vieraana eikä vallan anastajana. Lisäksi vielä, Kristus ei voi asua sydämessä, joka ei iloiten alistu taivaan ehtoihin. Pyhän Hengen on välttämätöntä hallita uskovan koko elämää, että Kristus voi olla siellä kotonaan.

Mitä Heidän läsnäolonsa tekee meille

”Jos meillä on Kristus asumassa meissä, me olemme kristittyjä niin kotona kuin muuallakin. Sillä, joka on kristitty, on ystävällisiä sanoja sukulaisille ja tuttaville. Hän on ystävällinen, kohtelias, rakastava, myötätuntoinen, ja hän kasvattaa itseään asuakseen ylhäällä olevassa asuinpaikassa taivaallisen perheen kanssa. Jos hän on kuninkaallisen perheen jäsen, hän edustaa sitä valtakuntaa, mihin hän on menossa. Hän puhuu ystävällisesti lapsilleen, sillä hän ymmärtää, että hekin ovat Jumalan perillisiä, taivaan kartanon jäseniä. Jumalan lasten keskuudessa ei asu mitään ankaruutta...” –Review and Herald, September 20, 1892.

”Nuori mies syleilee veljensä murhaajaa erityisenä anteeksiannon merkinä.” Tämä oli erään sanomalehden otsikko Yhdysvalloissa lokakuussa 2019. Teksasilaisen naispoliisin oikeudenkäynti, jossa häntä syytettiin murhasta, päättyi epätavallisella tavalla, kun uhrin veli syleili häntä oikeussalissa anteeksiannon merkiksi. ”Jos olet todella pahoillasi, ... annan sinulle anteeksi,” sanoi Botham Janin veli Amber Guygerille. ”Ja minä tiedän, että jos pyydät Jumalalta, Hän antaa sinulle anteeksi.”

Tämä liikuttava näky tapahtui Amber Guygerin oikeudenkäynnin päätteeksi. Amber Guyger oli valkoihoinen naispoliisi, joka ampui vuonna 2018 mustan naapurinsa Dallasissa, mentyään väärään asuntoon ja luulleensa sitä omakseen.

Nykyään on hyvin harvinaista, että löytää ihmisen, joka haluaa antaa anteeksi jolle kulle, joka on aiheuttanut hänelle tuskaa, koska maailmassa, missä asumme, asiat nähdään toisin. Maailma sanoo: ”’Silmä silmästä ja hampaasta’... ’Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi’ Mutta minä sanon

teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat.” Matt. 5:38,43,44.

Mutta me emme luonnostaan elä ja rakasta tällä tavoin. Pääsääntöisesti meidän on hyvin vaikea puhua vihollistemme rakastamisesta, niinkuin Kristus käski meidän tehdä, kun usein emme pysty edes rakastamaan ystäviämme ja seurakunnan jäseniä sillä tavalla. Siksi me tarvitsemme enemmän kuin koskaan Kristusta asumaan uskon kautta sydämissämme. On välttämätöntä, että Pyhä Henki asuu meissä, niin että voimme näyttää maailmalle, todistuksen kautta, että me kuulumme taivaalliseen perheeseen. Vain silloin, kun Henki on kutsuttu meidän elämäämme, Hän voi tehdä enemmän meidän elämässämme, kuin olisimme ikinä uskoneet mahdolliseksi, niinkuin Botham Janin veli teki.

Antakaa minun kertoa teille eräs toinen kertomus miehestä nimeltä Luukas. Hän oli raamattutyöntekijänä protestanttiseurakunnassa maailman vaikealla alueella, missä evankelioiminen ei ole aina helppoa, ja monia kristittyjä vainotaan heidän uskonsa tähden.

Kertomuksen mukaan Luukas ja hänen vaimonsa joutuivat moottoripyöräonnettomuuteen ollessaan matkalla. Se tapahtui, kun he olivat pysähtyneet tien reunaan; humalainen moottoripyöräilijä törmäsi heihin. Onneksi kukaan ei loukkaantunut vakavasti, mutta molemmat moottoripyörät vaurioituivat pahasti.

Mies, joka aiheutti onnettomuuden, osoittautui läheisen kylän päälliköksi. Ja vaikka Luukaksella oli hyvän vähän rahaa, sen sijaan, että olisi ollut vihainen onnettomuudesta, hän kysyi mieheltä: ”Kuinka me ratkaisemme tämän asian?” Törmääjä vastasi hyvin työkeästi: ”Teidän täytyy korjata minun moottoripyöräni!” Ja niin uskomattomalta kuin se kuulostaakin, sanomatta sanaakaan Luukas maksoi miehen moottoripyörän korjauksen. Mutta asia ei päättynyt siihen. Myöhemmin hän meni tämän päällikön luokse kylään ja alkoi auttaa häntä ja hänen perhettään eri tavoin, hän jopa tarjoutui kyntämään hänen peltonsa.

Luukas teki niin paljon päällikön ja hänen perheensä hyväksi, että kyläläiset huomasivat pian, mitä oli tekeillä. ”Päällikkömme on hyvin kova mies”, sanoi joku Luukakselle eräänä päivänä, ”Miksi sinä olet niin ystävällinen hänelle? Kukaan ei ole onnistunut ystäväystymään hänen kanssaan!” Luukas vastasi tähän yllättävään lauseeseen sanoen: ”Koska rakastan Jeesusta, ja haluan tehdä Hänen rakkautensa tunnetuksi muille.”

Jonkin ajan kuluttua muutamat kyläläiset pyysivät Luukasta opettamaan heille

enemmän Jeesuksesta. Eikä kestänyt kauankaan, kun Luukas alkoi pitää monille kyläläisille raamattutunteja, ja osa heistä kastettiin.

Kaikkein hämmästyttävien asia tässä ihmeessä on, että tämä pieni kylä oli sellaista aluetta, jossa Luukas oli yrittänyt aiemmin levittää evankeliumia, mutta hänen ponnistelunsa eivät tuottaneet tulosta. Nyt Hänen päällikölle osoittamansa ystävällisyyden kautta hän sai avattua oven sinne. Ajattele sitä vähän aikaa. Jos Luukas olisi reagoinut onnettomuuteen siten, kunin ihmiset yleensä reagoivat, hän ei olisi koskaan saavuttanut kyläläisiä Kristuksen evankeliumille. Voitko kuvitella, kuinka eri lailla asiat olisivat meidän maailmassamme, perheissämme ja jopa seurakunnassamme, jos me kulkisimme sen ylimääräisen virstan ja palvelisimme toinen toistamme samalla epäitsekäällä nöyryydellä, vaikka meitä olisi loukattu? Jotta se olisi mahdollista, Kristuksen täytyy asua meidän sydämessämme uskon kautta; on tärkeää, että Hän on Se, joka tekee sen työn meissä monien sielujen pelastukseksi.

”Emme saa antaa mielemme kiihtyä mistään kohtaamastamme tai kuvittelemastamme vääryydestä. Oma minä on se vihollinen, jota meidän on eniten pelättävä. Mikään pahe ei vaikuta niin turmiollisesti luonteeseen kuin inhimillinen intohimo, jota Pyhä Henki ei saa hallita. Eikä mikään voitto ole niin kallisarvoinen kuin se, minkä saavutamme omasta minästä. Emme saa vähästä loukkaantua. Me elämme, emme suojellaksemme tunteitamme ja mainettamme, vaan pelastaaksemme sieluja.” KSL. s. 460.

Tärkeämpää kuin koskaan ennenmin

Veljet ja sisaret, voimme päätellä, että kun apostoli Paavali sanoi, että Kristuksen tulisi asua uskoviissa, hän viittasi pyhityskokemukseen. Kristittyjen voima on siinä, että he nauttivat Kristuksen läsnäolosta siinä määrin, että kaikki heidän elämänsä osa-alueet ovat täyttyneet Hänen sulotuoksullaan sielun sopukoita myöten.

Älä siirrä tätä päätöstä tuonemmaksi, vaan anna Kristuksen asua sinussa uskon kautta. On aika puhdistaa huone, niin että Hän voi asua sinun sydämessäsi ja tuntee itsensä tervetulleeksi. Muista, että et sinä elä, vaan Hän elää sinussa, ja mikä tärkeintä, hallitsee sinun elämääsi. Sellaisen kokemuksen seurauksena sinä voit palvella Häntä rakkaudesta.

”Armollisen valon viimeiset säteet ja maailmalle julistettava viimeinen armonsanoma on hänen rakastavan luonteensa ilmoittamista. Jumalan lasten tulee ilmaista hänen kirkkauttaan. Heidän tulee omassa elämässään ja

luonteessaan ilmentää, mitä Jumalan armo on tehnyt heidän hyväkseen.” KV. s. 305.

Rakkaat veljet ja sisaret ympäri maailman, tänä päivänä enemmän kuin koskaan meidän tulee elää tämä kokemus henkilökohtaisesti joka päivä. Meidän täytyy pyytää vilpittömästi Jeesusta tulemaan asumaan meidän sydämeemme, niin että voimme todistuksellamme edustaa taivaallista perhettä tämän maan päällä.

Aika, joka meillä on jäljellä, on lyhyt. Se, mitä ympärillämme tapahtuu, kertoo, että Jeesus tulee pian. Pyytäkää Häntä asumaan sydämessänne uskon kautta. Elämä on siunattua, kun Jumalan läsnäolo ja kirkkaus ilmestyvät ja täyttävät kodin. Rukoilen vilpittömästi, että tämä on meidän kokemuksemme, ennenkuin aloitamme uuden vuoden.

Kristus tulee pian! Maranata! Amen.

7. lukeminen Sapattina 11. joulukuuta

”Rakkauteen juurtuneina ja perustuneina”

Ef. 3:17,18

T. Petkov

Kun Herra Jeesus oli maan päällä, Hän käytti useita kertona kuvaannollisesti lausetta ”juurtuneina ja perustuneina”. Juuret ovat kasvin maanalainen osa, joka antaa vakautta, ravintoa ja vettä, jota kasvi tarvitsee pysyäkseen hengissä ja kasvaakseen. ”... Niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on, ...” Ef. 3:18.

Tässä Raamatun jakeessa juurtuneena oleminen esitetään tilanteena, jossa totuus ymmärretään sen kolmessa ulottuvuudessa. Se tarkoittaa, että muutoin ymmärrys on rajoittunutta, epätäydellistä tai osittaista.

”Usko ja rukous ovat tärkeitä, jotta voimme pitää kiinni Jumalan syvällisistä asioista. Meidän mielemme on niin sitoutunut suppeisiin ajatuksiin, että meillä on vain rajoitettu kuva siitä kokemuksesta, joka meidän etuoikeutenamme on saada.” –Review and Herald, November 17, 1891

Petos

Kuuluisan psykologin, Sigmund Freudin (1856-1939), mukaan uskonto on

vain ihmismielen keksintöä ja kuvitelmaa. Onko uskonto todella vain teoriaa tai kuvitelmaa? Missä mielikuvitus loppuu ja kokemus alkaa? Apostoli Paavali kirjoittaa: ”Vaan jos ei ole kuolleitten ylösnousemusta, ei Kristuskaan ole noussut. Mutta jos Kristus ei ole noussut kuolleista, turha on silloin meidän saarnamme, turha myös teidän uskonne.” 1. Kor. 15:13,14.

Myös profeetta Jesaja huomasi tämän uskonnollisen ilmiön. Hän kirjoitti Jumalan käskyn: ”Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulkaa älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkä käsittäkö. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, että he eivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.” Apt. 28:26,27.

Kuinka ihminen kääntyy abstraktista todelliseen, tiedosta ymmärrykseen, teoriasta tekoihin?

”Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä.” Hepr. 11:3. Usko on ihana, salaperäinen lahja, jonka Jumalan antaa Pyhän Henkensä läsnäolon kautta. Mutta meidän uskonkäsitteessämme on ero elävän ja kuolleen uskon välillä. Mielen harhakuva voi olla niin vakuuttava, että monet kuvittelevat, että heillä on uskoa, kun he itse asiassa ovat kaukana sen todellisesta luonnosta. Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, ...” ”Näin viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi.” Matt. 7:21; 20:16. Jumalan määritelmä uskosta ja uskonnosta on erilainen kuin ihmisen. Apostoli Jaakob varoitti Kristuksen seuraajia: ”Jos joku luulee olevansa jumalanpalvelija, mutta ei hillitse kieltään, vaan pettää sydämensä, niin hänen jumalanpalveluksensa on turha.” Jaak. 1:26.

Oi kuinka surullinen loppu tuleekaan olemaan niillä ihmisillä, jotka elävät uskon harhakäsityksessä! Luemme Juudan kansasta: ”Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat.” Hepr. 4:2.

Juurtuneina Jumalan tahdon harjoittamisen kautta

Kun ajatellaan juurtumista, Kristuksen vertaus erilaiseen maaperään putoavista siemenistä on hyvin monitahoinen. ”Ja osa putosi kallioperälle, jossa sillä ei ollut paljon maata, ja se nousi kohta oralle, kun sillä ei ollut

syvää maata. Mutta auringon noustua se paahtui, ja kun sillä ei ollut juurta, niin se kuivettui.” Mark. 4:5,6. Jeesus selitti vertauksen merkityksen opetuslapsilleen. ”Mikä kallioperälle kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja heti ottaa sen ilolla vastaan; mutta hänellä ei ole juurta itsessään, vaan hän kestää ainoastaan jonkun aikaa, ja kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, niin hän heti lankeaa pois.” Matt. 13:20,21.

Henki voi tehdä työtään vähitellen uskovan elämässä. Meidän täytyy alkaa tehdä yhteistyötä Hänen kanssaan pienissä päivittäisissä askareissamme. Uskollisuus pienissä velvollisuuksissa auttaa meitä kuulemaan Jumalan ääntä ja olemaan valmiit suurempia koetuksia varten. ”Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.'” Matt. 25:21. Yksi ihana esimerkki Raamatussa on uskollisen Jobin kokemus. Hän oli juurtunut totuuteen harjoittaen sen jokaista osa-alueita. ”Katso, monta sinä olet ojentanut, ja hervonneita käsiä olet vahvistanut; sanasi ovat nostaneet kompastunutta, ja rauenneita polvia olet voimistanut.” Job 4:3,4. Saatanan aiheuttama kärsimys ravisutti Jobin luottamusta ja uskoa. Hän ei ymmärtänyt, miksi niin paljon paha tapahtui hänelle. Miksi Jumala salli sen? Noina vaikeina aikoina hänen aiempi päivittäisen totuuden harjoittamisen kokemuksensa auttoi häntä olemaan perustettuna siihen. Hän pitäytyi Jumalan lupauksissa ja kesti. ”Mutta minä tiedän lunastajani elävän, ja viimeisenä hän on seisova multien päällä.” Job 19:25.

Usko on se, joka auttaa meitä kasvamaan hengellisesti ja lopulta tekee meidät kykeneviksi ymmärtämään jumalisuuden ”pituuden, syvyyden ja korkeuden”. Jobin käytännöllinen, elävä usko auttoi häntä, ei ainoastaan selviämään voittajana ahdistuksen ajasta, vaan myös saamaan syvällisemmän tiedon Jumalasta. ”Korvakuulolta vain olin sinusta kuullut, mutta nyt on silmäni sinut nähnyt.” Job 42:5. Job siirtyi abstraktista ymmärtämisestä, joka perustui kuulemiseen, kolmiulotteiseen totuuden ymmärtämiseen.

Juurtuneena kokemukseen

Joskus Jumala sallii meidän saada ihmeellisiä kokemuksia, jotka auttavat siirtymään teoriasta käytäntöön ja juurtumaan totuuteen. ”Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi, niin” - hän sanoi halvatulle - ”nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.”” Matt. 9:6.

Raamatun Jumala on todella olemassa. Hän puhuu, kuulee, vastaa ja on kaikkialla läsnä. Me emme näe Häntä, mutta voimme nähdä Hänen

läsnäolunsa aineellisten asioiden liikkeissä. Kuten tuuli, me emme näe sitä, mutta näemme puiden heiluvan sen vaikutuksesta.

Vaikuttava kertomus Meksikosta sopii kuvauksena näihin ajatuksiin. Eräs totuudesta kiinnostunut perhe oli tutkistellut Raamattua jonkin aikaa vanhimman Martin Lagunasin johdolla, mutta he epäröivät tehdä kastepäätöstä.

Eräänä sunnuntai-iltapäivänä he pakkasivat kuorma-autonsa mennäkseen kotikaupunkiinsa. He näkivät tummia pilviä ja olivat huolissaan mahdollisesta myrskystä ja sateesta. Mutta koska heillä ei ollut muuta vaihtoehtoa, he valmistautuivat matkaan. He rukoilivat hartaasti, koska heidän autonsa lava oli täynnä matkatavaroita ja ihmisiä. Mies ajoi hytissä, mutta muu perhe – hänen vaimonsa ja lapsensa – istuivat avolavalla penkin päällä. Meksikossa liikennesäännöt sallivat sen.

Joskus myöhemmin, kun he ajoivat moottoritiellä, alkoi sataa, ja se muuttui myrskyksi. Tuli rankkasade, ja kuljettaja piti tuulilasinpyyhkijöitä nopeimmalla teholla. Mutta yhtään ainoata vesipisaraa ei pudonnut auton lavan päälle! Sisar ja häne lapsensa katselivat sitä ihmettä pelolla ja ilolla, sillä heidän rukouksiinsa oli vastattu. He selittivät, että oli kuin näkymätön muuri olisi ympäröinyt auton lavaa. Sisar uskoi näkevänsä unta, ja hän kysyi monta kertaa lapsiltaan, näkivätkö he saman. Sitten hän ojensi kätensä lavan ulkopuolelle, ja käsi kastui, ja hän tunsu sateen ja tuulen. Se ei ollut unta vaan todellisuutta.

Sadetta kesti koko matkan - useita tunteja. Moottoritiellä bussi matkustajineen ajoi kuorma-auton perässä. Matkustajat huomasivat ilmiön ja huusivat toisiaan tulemaan katsomaan. Kun perhe saapui illalla perille, he kutsuivat seurakunnan jäseniä todistamaan ihmettä, koska auto oli kaikkialta muualta märkä, paitsi lavan penkki, missä kaikki oli kuivaa. Pian sen jälkeen perhe kastettiin, ja he ovat olleet uskollisia jäseniä tähän päivään saakka. Onko sinulla ollut kokemus Jumalan kanssa? Jos on, muista se. Jos ei, niin rukoile, että saisit kokemuksen!

Juurtuneina rakkauteen

Apostoli Paavali neuvoi uskovia olemaan juurtuneina rakkauteen. Hänen mukaansa ”Rakkaus ei koskaan häviä; mutta profetoiminen, se katoaa, ja kielillä puhuminen lakkaa, ja tieto katoaa.” 1. Kor. 13:8.

”Jumala on asettanut seurakunnan välikappaleekseen pelastamaan ihmisiä. Se järjestettiin palvelemaan, ja sen tehtävänä on evankeliumin vieminen

maailmaan. Jumalan suunnitelmana on alusta asti ollut, että hänen seurakuntansa tulee heijastaa maailmalle hänen täyteytään ja ylenpalttisuuttaan. Seurakunnan jäsenten, jotka hän on kutsunut pimeydestä ihmeelliseen valkeuteensa, tulee ilmentää hänen kunniaansa. Seurakunta on Kristuksen armon rikkauden varastopaikka, ja seurakunnan kautta tulee Jumalan rakkaus lopullisesti ja täysin jopa »taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon» (Ef. 3: 10).” ApT. s. 11.

Palveluksen, kuuliaisuuden ja rakkauden henki on Kristuksen Henki. Hän osoitti jumalallista rakkautta jättäen taivaalliset etuoikeutensa ja tullen tähän maailmaan palvelemaan ihmiskuntaa. Hän odottaa seuraajiensa edustavan Häntä maan päällä, niinkuin Hän edustaa heitä taivaan saleissa.

”Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani, sitä Ihmisen Poika on häpeävä, kun hän tulee omassa ja Isänsä ja pyhain enkelien kirkkaudessa.” ”Mutta joka rakastaa Jumalaa, sen Jumala tuntee.” Luuk. 9:26; 1. Kor. 8:3.

Harjoittamalla rakkautta, me ”rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisimme kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on.” Ef. 3:18. Aamen!

Afrikan divisioona

Pastori Alfred Ngwenya
alfred0067@yahoo.com

Pohjois-Amerikan – Karibian divisioona

Pastori Pablo Hunger
hungerpablo@yahoo.com

Aasian divisioona

Pastori Roland de la Paz
AsianDivision@sda1844.org

Latinalaisen Amerikan divisioona

Pastori Danilo López Monterroso
DivisionLatinoamericana@sda1844.org

Euroopan divisioona
Pastori Francesco Caputo
EuropeanDivision@sda1844.org

Oseanian divisioona
Pastori Anton Salavyov
anton@imspacific.org

”Sentähden minä notkistan polveni Isän edessä, josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä, että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen Henkensä kautta ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämässänne, niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on, ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä; että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä. Mutta hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa, hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen.” Ef. 3:14-21.

Julkaisia: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetyseurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.imssda.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Toijala www.spaup.org info@spaup.org
